

KOPIDLENSKÉ LISTY

ČERVEN 2014

ČTVRTLETNÍK PRO KOPIDLENSKO

CENA 15 Kč vč. DPH

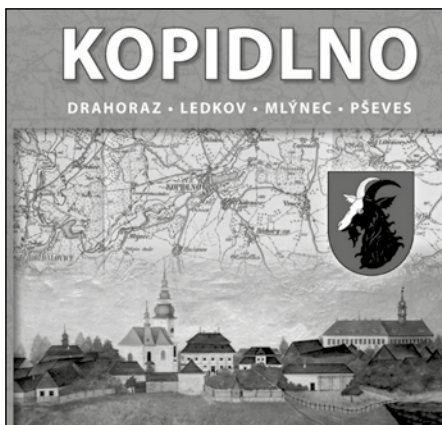
Na obědě s prezidentem

Při nedávné návštěvě prezidenta republiky Miloše Zemana v Jičíně dostali pozvání na slavnostní oběd v jičínském grandhotelu Praha i starostové okolních měst a obcí. Mimořádnou událost popisuje starostka Kopidlno Hana Masáková na straně 3.

Na snímku zleva starostka Bukvice Eliška Formanová, prezident Miloš Zeman, starostka Bystřice Martina Sálková Vlková, starostka Kopidlno Hana Masáková a ředitel protokolu prezidenta republiky Jindřich Forejt.

Vychází kniha o historii Kopidlno s množstvím obrazového materiálu

Knihu o historii Kopidlno připravil s autorským týmem spisovatel Jan Řehounek a na stránkách Kopidlenských listů o ní napíšeme poprvé. Spolu s autorem ji přijede do Kopidlno pokřtít Zdeněk Svěrák a první zájemci si ji dostanou příležitostí koupit

na Kopidlenských slavnostech. Podívejme se teď, jak více než rok trvající přípravu knihy hodnotí sám Jan Řehounek.

Vyznání editora knihy

Když jsem byl v prosinci 2012 osloven starostkou Kopidlno Hanou Masákovou, které mě doporučil můj dlouholetý přítel Oldřich Suchoradský, zda bych se neujal přípravy knihy k pětistému výročí povýšení Kopidlno na město, zprvu jsem váhal. Měl jsem sice za sebou několik knih s historickým obsahem, především velkou knihu Nymburk – královské město v červených hradbách, ale všechny tyto dosavadní texty jsem psal na základě dlouholetého studia a shromažďování informací. A tady jsem měl o Kopidlno jen velmi mlhavé znalosti a zhruba rok pro její přípravu.

pokračování na straně 4

Kulturní a vzdělávací centrum Kopidlno na výstavě Má vlast cestami proměn 2014

Putovní výstava Má vlast přináší svědectví o proměnách chátrajících staveb v důstojné objekty, o zkrášených náměstích a náběhách, nádražích, sakrálních stavbách.

Šestý ročník jedinečné akce svého druhu v České republice byl zahájen Slavnostním setkáním krajů v Praze, na území Královské a knížecí akropole staroslavného Vyšehradu, 10. května 2014.

Mezi 120 vystavovanými proměnami má svůj panel také Kulturní a vzdělávací centrum Kopidlno.

Pokud se chystáte během následujících dvou měsíců navštívit naše hlavní město, určitě na Vyšehrad zavítejte. Fotografie naleznete na stránkách KVC, stejně jako podrobnější informace o možnosti udělit svůj hlas právě této stavbě.

Výstavu pořádá Asociace Entente Florale CZ – Souznění, o. s., a Národní kulturní památka Vyšehrad (rh)

Chodník v Husově ulici má zelenou

Vážení spoluobčané,
dovoluji mi přivítat Vás v tomto vydání.
V krátkém přehledu bych Vás ráda seznámila
s děním ve městě.

V minulém čísle jsem se zmínila o našich
snahách žádat o finanční prostředky z ně-
kolika dotačních programů. V této chvíli
můžeme být spokojeni, jelikož jsme obdrželi
oznámení o registraci na akci Oprava hráze
rybníka na Kamensku z programu Státního
fondu životního prostředí. Jakmile obdržíme
rozhodnutí o poskytnutí dotace s upřesně-
nou dotační částkou, proběhne výběrové
řízení na dodavatele a předpokládáme, že
v měsíci září by mohlo dojít k samotné oprá-
vě hráze. Finančně na tuto akci také přispěje
nadace Člověk v tísni, se kterou v současné
době upřesňujeme výši částky příspěvku.
Dalším úspěchem je schválení příspěvku
na akci „Bezpečné a bezbariérové chodníky
v Kopidlně – ulice Husova“ z rozpočtu Stát-
ního fondu dopravní infrastruktury (dále jen
SFDI). Po uzavření smlouvy o poskytování
finančních prostředků z rozpočtu SFDI dojde
k samotnému výběru dodavatele a zahájení
prací.

Také zamítavá stanoviska jsme obdrželi –
žádost na projekt Prevence kriminality
v dotačním titulu Ministerstva vnitra byla
ze strany ministerstva zamítnuta. V řádném
termínu podaná žádost na Kopidlenské slavnosti
z poskytovaných grantů od Škoda auto,
a. s., s podtitulem „Tady jsem doma“, se ne-
schvalovala s úspěchem.

I přes tyto drobné neúspěchy však máme
před sebou spoustu práce. K již zmíněným ak-
cím – oprava hráze rybníka a chodníky v části
ulice Husovy – ještě přibude výstavba nového
veřejného osvětlení v Drahorazi. V současné
době probíhá výběrové řízení na dodavatele
materiálu. Zahájení prací je naplánováno
na červen.

Pokračujeme v technických poradách
k přepojování jednotlivých objektů našeho
města na ČOV. Všichni majitelé, u kterých je
technicky možné přepojení, obdrželi infor-
mativní dopis, podle kterého by měli postu-
povat. Apeluji proto na všechny občany, kteří
ještě stále nejsou přepojeni přímo do kanali-
zace, aby tak učinili co nejdříve, jelikož pouze
v období zkušebního provozu se vyhnou pří-
padné pokutě, kterou po kontrole vodopráv-
ním úřadem lze udělit, z důvodu neplnění
povinností dle § 18 odst. 3 a 4 zákona o vodo-
vodech a kanalizacích, až do výše 100.000 Kč.

Peníze na spolky z automatů

Z dalších důležitých informací, o kterých je
třeba se zmínit, je schválení nového způsobu
přidělování příspěvků pro spolky. Na květ-
novém veřejném zasedání byl tento postup
zastupiteli schválen. Do roku 2013 byly

Hana Masáková,
starostka Kopidlna

na granty finance přidělovány dle kritéria 1 %
z příjmů města z pronájmu bytů, nebytových
prostorů a pozemků a z daňových příjmů dle
schváleného rozpočtu. Od roku 2014 se bu-
dou na příspěvky pro spolky přidělovat finan-
ce z prostředků z výherních hracích přístrojů
ve výši 350.000 Kč ročně.

To, co ovšem zastupitelé neschválili, je
Obecně závazná vyhláška (dále OZV) o míst-
ním poplatku z ubytovací kapacity. Zamýš-
leným účelem, proč jsme tuto OZV předložili
ke schválení, bylo předejít stavbám ubytoven
nejen v Kopidlně, ale také v přilehlých ob-
cích a předejít tak navyšování stěhování so-
ciálně slabých (nepřízpůsobivých) do naší
obce. V důsledku toho, že zastupitelé tato
OZV nebyla schválena, přichází město o pří-
jmy z ubytovacích lůžek současné ubytovny
a dále tímto krokem zastupitelé zjednodušili
práci nově kupujícím, kteří z objektů na byd-
lení nebo administrativních mohou vybudo-
vat ubytovny. Velice mne mrzí, že tento krok
nevyšel, jelikož mnoho z Vás na nás apeluje
a poukazuje na přibývající sociálně slabé ob-
čany u nás ve městě, a v této chvíli už pouze
mohu jen doufat, že nové zákony v přidělová-
ní sociálních dávek nám někdy v budoucnu
napomohou naši špatnou situaci řešit.

Oslavy se Zdeňkem Svěrákem

Ještě bych se ráda zmínila o kulturních
akcích. Mnoho jich máme od posledního vy-
dání Kopidlenských listů za sebou, jako byl

velikonoční jarmark, hledání velikonočních
vajíček, Kopicup, pásmo básniček a písniček
ke Dni matek, několik besed v kulturním cen-
tru a divadlo v místní Sokolovně. Program
akcí je velice bohatý a v podobném sledu
také bude pokračovat. V současné době se
již ladí poslední detaily na letošní pátý ro-
čník Kopidlenských slavností, který je v tomto
roce o to významnější, že je spojen s výročí
500 let přidělení tržních práv městu Kopid-
lnu králem českým a uherským Vladislavem
II. Jagellonským. Jelikož Vám všem chceme
připomenout, jak toto výročí bylo význam-
né v dějinách našeho města, proto jsme pro
Vás přichystali velice bohatý program oslav
a zaslali jsme také pozvání rodákům naše-
ho města. Velice nás potěšilo, že svoji účast
potvrdil čestný občan Kopidlna pan Zdeňk
Svěrák, který se ujme křtu knihy o Kopidlnu
a našich přilehlých obcích. Touto cestou bych
chtěla poděkovat celému kolektivu autorů,
kteří přispěli do knihy svými příspěvky, Krá-
lovéhradeckému kraji a všem ostatním spon-
zorům za finanční podporu, kterou přispěli
k vydání knihy, a obrovské poděkování patří
spisovateli panu Janu Řehouňkovi, který se
ujal práce na knize a jakoby četl moje myš-
lenky, dovedl zpracování do krásné konečné
podoby. Přesvědčte se sami a zakupte si kni-
hu buď na Kopidlenských slavnostech nebo
pak v knihovně.

Všechny Vás na tuto třídní akci srdečně
zvu, nejen na hlavní sobotní program, ale
přijďte se také podívat v pátek do sokolovny,
jelikož děti z místní základní školy připravily
pod vedením paní učitelky Ilony Pluhařové
krásné divadelní představení, které bude po-
třebova odměnit bohatým potleskem. Ukonče-
ní slavností proběhne v neděli na fotbalovém
hřišti dopoledním fotbalovým turnajem mlá-
deže a tečkou slavností bude odpolední ex-
hibiční fotbalové utkání FK Kopidlna – AC
Sparta Praha ženy.

Vzpomínka na Honzu Macáka

Další významnou akcí v kultuře bude 16.
8. 2014 v prostoru zimního stadionu první
bluegrassový festival v Kopidlně od dob slav-
ného Banja Jamboree pod názvem Bluegrass
fest memoriál Honzy Macáka. Tento první
ročník byl iniciovaný hlavně jako vzpomín-
ka na slavného Honzu Macáka, zakladatele
bluegrassového festivalu, který v letech 1973-
2001 žil v Kopidlně. Jedná se o návrat blu-
egrassové hudby do našeho města. Přijďte
tuto akci podpořit bohatou účastí.

S přáním příjemného prožití letních dní
a krásné dovolené

Hana Masáková,
starostka města Kopidlna
(mezititulky KL)

Pozvání na oběd s prezidentem Milošem Zemanem

Dne 16. 4. 2014 jsem byla pozvána, od pana hejtmana Královéhradeckého kraje Lubomíra France, na slavnostní oběd s prezidentem České republiky Milošem Zemanem v grandhotelu Praha v Jičíně. Jednalo se o významnou událost, kdy prezident navštívil Královéhradecký kraj a jednou ze zastávek byl mezi všemi městy také Jičín. U slavnostně vyzdobeného stolu zasedlo, podle připraveného zasedacího pořádku, několik starostek a starostů z měst větších, menších, ale také z malých obcí.

Jakmile pan prezident vstoupil do místnosti, přivítal se s námi všemi podáním ruky a po zasednutí ke stolu pronesl na úvod několik slov pan hejtmán. Následoval přípitek, u kterého pan prezident ocenil náročnost práce starostů. V průběhu oběda dostal každý ze starostů prostor ke krátké diskusi

s panem prezidentem. Ve chvíli, kdy došlo na Kopidlno, okamžitě Miloš Zeman reagoval slovy „tam je ten známý cukrovar“. Diskutovali jsme chvíli o současné situaci s cukrovarem a celkově s průmyslem u nás ve městě a okolí. Diskuse se také stočila k sociální problematice – příspěvky na bydlení, dávky hmotné nouze, veřejné prospěšné práce. Pan prezident byl velice milý a příjemný a zajímal se o problematiku měst a obcí.

V závěru pan prezident poděkoval za příjemnou atmosféru a milou společnost a po odchodu pokračoval jeho nabitý program. Byla jsem velice ráda za toto pozvání, jelikož to pro mne byl velice silný a výjimečný zážitek, který se podruhé nemusí opakovat – setkání s panem prezidentem.

Hana Masáková, starostka

Pracovníci Místního hospodářství opravili malovanou skříň z bývalého kopidlenického muzea. Výsledek jejich práce mohou vidět návštěvníci kulturního a vzdělávacího centra, kde je nyní skříň umístěna v jednom ze sálů v 1. poschodí. (kl)

Webové stránky města získaly novou tvář

Na podzim roku 2013 se vedení města rozhodlo zmodernizovat městské webové stránky. Záměrem bylo vybrat takový design, aby stránky působily poutavě, vesele, a hlavně aby byly přehledné. Pro pomoc při výběru vzhledu a barevnosti byli osloveni zaměstnanci úřadu, aby přispěli svými nápady. Po několika jednáních i s externí firmou, která zajišťuje provoz a správu stránek, byl úspěšně vytvořen nový vzhled. Nové webové stránky (www.kopidlno.cz) fungují od začátku letošního roku. Novinkou je vytvoření rozcestníku, ze kterého se návštěvníci dostanou na stránky města, víceúčelové sportovní haly (www.hala-kopidlno.cz), knihovny (www.knihovnakopidlno.webk.cz) a nově také na stránky kulturního a vzdělávacího centra (kvc.kopidlno.cz).

V letošním roce opět město zkusilo štěstí v soutěži o nejlepší webové stránky města v Královéhradeckém kraji – Zlatý erb. V soutěži se sice stránky města neumístily na předních pozicích, ale přesto jeden z členů hodnotící poroty ocenil nový vzhled a nový web jako velký pokrok oproti dřívějšímu. Ve většině hodnocených oblastí (Úřední deska, Doporučené a doplňkové informace, Ovládání webu, navigace a přehlednost stránky, Výtvarné zpracování) naše stránky dosáhly průměrných bodů ve srovnání s ostatními městy. Uvítáme jakékoli připomínky a náměty z řad občanů, neboť webové stránky jsou vytvářeny především pro využívání veřejností.

Zuzana Burešová

Velký kus práce odvedli pracovníci Místního hospodářství u čp. 102, což je objekt u víceúčelového hřiště (tzv. zimní stadion). Opravili vnitřní prostory, zbořili polorozpadlou kolnu a udělali kanalizaci. (kl)

Vychází kniha o historii Kopidlno s množstvím obrazového materiálu

pokračování ze strany 1

Teprve příslib, že radnice sestaví kvalifikovaný autorský tým, mne zviklal, a po jeho první schůzce, kdy jsem byl svědkem neobyčejného nadšení řady kopidlenských patriotů, jsem na spolupráci kývl.

Začal jsem shromažďovat jednotlivé autorské příspěvky, již zveřejněné statě z literatury, informace z pramenů, historické fotografie. Prošel jsem mnoho desítek hodin nad archivními materiály a další stovky hodin při jejich zpracování, přepisoval jsem spoustu vytištěných textů, upravoval texty spolupracovníků. Záhy bylo jasné, že výsledkem nebude brožurka, nýbrž skutečná „velká“ kniha. Kniha, v níž jsou obsažena nejen fakta známá, stokrát opakovaná, ale i události a věci neznámé a překvapivé. Objasnilo se například, že kniha nevychází k pětistému výročí povýšení Kopidlno na město, jelikož status města získalo až v roce 1918, nýbrž „pouze“ k pětistému výročí udělení městských práv městečku Kopidlno.

Mnohokrát mne v průběhu této mraven-

čí práce napadla známá věta z Knoflíkové války: „...kdybysem to bejval byl věděl...“ Opět mne ale k další činnosti přimělo nadšení a neúnavná snaha Miroslava Vystrčila, Oldy Suchoradského, Miloslava Sádla, Jiřího Šourka, Ilony Pluhařové, Lenky Kropáčkové, docenta Karla Štefka, Jany Čtvrtečkové, Romany Komárkové a dalších a v neposlední řadě podpora paní starostky. Seznamoval jsem se s dalšími Kopidlenskými – pamětníky starých časů, poslouchal jsem jejich vzpomínky, ze šuplíků se dostávaly na světlo světa „poklady“, které obohatily soubor shromažďovaných informací. Téměř vždy jsem se setkával s nadšenou podporou, a to i přes to, že se moje koncepce ne každému líbila.

Jestliže se dnes ohlédnu za uplynulými osmnácti měsíci, které jsem z velké části věnoval Kopidlno, nelituji, že jsem do toho tehdy šel. Citím se velmi obohacen – informacemi, znalostmi, zkušenostmi, lidmi, získal jsem řadu nových přátel, stal jsem se tak trochu „Kopidňákem“. Děkuji všem, kteří mi při sestavování knihy pomohli – bez nich by se nezrodila.

Jan Řehounek

Proč by si měli Kopidlensští knihu o svém městě koupit

Ročně v České republice vychází kolem sedmi tisíc knižních titulů. V tomto obrovském množství je ta jedna kopidlenská kniha jen pouhým zrnkem písku. Dalo by se říci, že takových je dvanáct do tuctu. Přece ale je výjimečná. Knihkupci a knihovníci dnes a denně čelí atakům čtenářů požadujících „něco“ o svém městě či vesnici. Žáci základních a studenti středních škol potřebují informace pro seminární práce z dějepisu, posluchači univerzit hledají podklady pro ročníkové práce či diplomky, kulturní dospělí lidé se zajímají o historii svého bydliště, čím dál tím více seniorů studuje univerzity třetího věku, kde jsou zhusta mezi studijními obory dějiny. Velmi často se však dozvědí, že „zde jsou lvi“ – jinými slovy bílá místa, tedy že požadovaná kniha neexistuje, že to či ono místo postrádá publikaci o své historii. Vyhledají pak často sporná fakta na internetu či v denním tisku, případně se spolehnou na informace typu „jedna paní povídala“. Existuje-li podobná publikace, pak získají potřebný odrazový můstek a mohou informace v ní obsažené dále rozvíjet: kolektivní paměť národa se obohacuje.

Kniha je zpracovaná populární formou, tak, aby si v ní mohl číst každý – školáci i dospělí. Formou krátkých (někdy i delších) příběhů, sestavených do jakési mozaiky, se čtenář do-

zví o běhu dějin svého města od prehistorie až po současnost. Vodítkem mu jsou nadtitulky: Příběhy tvořící dějiny města, Architektonické a umělecké památky, Kdo je kdo, Kopidlenské osobnosti, Kopidlenské spolky a korporace, Kopidlno v české literatuře, Příběhy a vyprávění, Řekli či napsali o Kopidlne, Kulturní akce a festivaly. Výhodou tohoto systému je, že se čtenář může ke čtení kdykoli vrátit, případně vyhledat pouze tu část historie, kterou právě potřebuje.

I mnozí rodáci a starousedlíci v knize najdou překvapivá fakta či popis událostí, o nichž doposud neměli ani tušení. Zařazeny jsou rovněž úryvky z knih, v nichž se o Kopidlno píše, svědectví pamětníků, názory současníků. Navíc je kniha vybavena velkým množstvím obrazového materiálu, dokumentárních fotografií, snímků řady historických artefaktů, dobových map a dokumentů.

Vedle historie města Kopidlno jsou v knize také kapitoly o městských částech – obcích Drahoraz, Ledkov, Mlýnec a Pševs.

Kniha vydávaná k pětistému výročí udělení městských práv městečku Kopidlno bude nejen vítaným čtením o historii a současnosti Kopidlno (Drahorazi, Ledkova, Mlýnce a Pševsi), ale může se stát i hodnotným dárkem pro vaše přátele.

Jan Řehounek

FEJETON

První dojem

Známost pravdou je, že člověk nemá dát na první dojem. Platí to jak o lidech, které potkáváme, tak o různých situacích, do kterých se můžeme dostat.

Překvapit nás může třeba počasí – nejednou se mi stalo, že jsem vstala do krásného slunečného rána, vyletněná v nátláčku, žabkách a lehkých tričtvrtáčkách odešla do práce a vracela se odpoledne zmrzlá jak preclík a promáčená deštěm. Před pár lety jsme odjízďeli na Silvestra k příbuzným na opačný konec republiky – počasí bylo nadprůměrně teplé a suché, venku se dalo chodit i bez bundy, tak jsme patričně vybaveni v podzimních botkách vyrazili. Jen jsme ale dojeli na místo, došlo ke zvratu, ochladilo se o patnáct stupňů a přes noc nasněžilo deset centimetrů sněhu. Manžel to hrdinně přežil v botaskách, já si ovšem běžela koupit pořádně teplé zimní boty.

Splést se můžeme i v lidech. Také jsem už párkrát narazila, když jsem usoudila, že člověk, kterého jsem poznala, je příjemný, důvěryhodný a dobrosrdečný sympaták a nakonec se z něho vyklubal vykutálený podrazák. Může to ale být i naopak – třeba s bývalou sousedkou jsme si na první pohled vůbec nepadly do oka, vzájemně jsme si myslely, že ta druhá „je nějaká divná“, pak jsme se ale poznaly blíže a dodnes, i když už spolu nesousedíme, se navštěvujeme a rozumíme si.

Před pár týdny jsme také dali na první dojem – z polí se k nám do zahrad přitoulal veliký černý pes. Vychrtlý, zbědovaný, číhal v křoví a pouštěl hrůzu na nás i na sousedy. Báli jsme se pouštět na zahradu děti, hlídali slepice, obvolávali všechny možné i nemožné instituce, aby někdo přijel a to černé strašidlo odchytil – vše marné, pes se vždycky schoval. Pak jsme na čarodějnice opékali na zahradě buřtíky, a ten hrozný pes, přivábený vůní (a také naší dcerou, která se ho snažila přilákat), se neschle nakrmil a nakonec i pohladit. Zjistili jsme, že je to mladá vyděšená fenečka, která je vděčná za každé polaskání. Byla chudinka celá zbídačená, vyhublá a obalená klíšťaty. Nakonec se konal happy-end – sousedé se jí ujali, věnovali jí stravu, lásku i veterinární péči a teď je Bessinka mazlíkem nejen sousedům, ale i nám.

Není to pravidlem, ale často se stává, že když se mi někam zoufale nechce (teď ovšem nemám na mysli zaměstnání), hledám výmluvy, proč zůstat doma, a nakonec se vydám třeba na návštěvu už předem otrávená, nakonec se dobře bavím a domů odcházím s dobrou náladou.

Snažím se teď proto udělat si úsudek, až když člověka nebo situaci trochu lépe poznám – ovšem v případě počasí mi to stále tak nějak nevychází...

Jarmila Nováková

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ 17. května byli přivítáni při slavnostním obřadu na Městském úřadě v Kopidlně noví občané města. Mezi přivítanými dětmi byla tentokrát jen jedna holčička, Nelinka Gita Hudcová, ostatní už byli „kluci jako buci“: Toniček Kašík, Matyášek Jiráček, Samuelek Murgoš a Vojtěšek Joukl. Do obřadní síně je doprovodili nejen rodiče, ale i babičky, dědečkové a další příbuzní, kteří si tuhle malou společenskou událost vždy velmi užívají. Svým programem všechny přítomné potěšily děti ze základní školy,

vždy skvěle připravené paní učitelkou Podzimkovou.

Přivítání noví občané dostali při obřadu od paní starostky na památku malý dáreček, a až bude hotové DVD s nahrávkou celého slavnostního obřadu, tak i toto DVD rodiče obdrží jako dárek od Městského úřadu Kopidlna.

Všem našim novým občanům přejeme do života hodně štěstí, zdraví a lásky.

R. Horynová

Poděkování žákům základní školy

Na tomto vítání občanů naposledy svoje pásmo básniček a písniček přednesly děti ze základní školy, Pěta Schlesinger, Klárka Knížková, Nikolka Lhotáková, Natálka Prokopová a Štěpánka Rančáková. Jejich vždy precizně připravené vystoupení ani v tento den nemělo nejmenší trhlinku, a tak jim přeji v další cestě životem mnoho úspěchů, aby i nadále rozvíjeli svůj talent přednesu a zpěvu, a třeba se někdy potkáme při dalších kulturních akcích našeho města.

Hana Masáková, starostka

Děti připravily program ke Dni matek

Druhou květnovou neděli uspořádala kulturní komise města Kopidlna ve spolupráci se Základní školou Kopidlna a za podpory místní organizace ČSSD na zahradě Domu s pečovatelskou službou oslavu Dne matek. Paní učitelka Ivana Podzimková nacvičila s dětmi pásmo básniček a písniček, zpestře-

né hranou scénkou „Malé pečovatelky“, jako každoročně všem vechnala svým zpěvem slzy dojetí do očí Iva Podzimková ml. Každé ze zhruba sedmdesáti přítomných maminek předaly děti kytičku. Ačkoli předpověď počasí nebyla zrovna příznivá, nakonec nám vyšla polojasná obloha.

(JaN)

Biskupská vizitace v kopidlenské farnosti

Kopidlensko poctil návštěvou Jan Vokál

Jen ve vzácných případech se stává, aby kopidlenskou farnost navštívil sídelní biskup královéhradecké diecéze, kam farnost svou církevní správou náleží. To se stalo v pátek 2. května 2014, kdy současný královéhradecký diecézní biskup J. E. Mons. JUDr. Ing. Jan Vokál, J.U.D., uskutečnil kanonickou vizitaci v římskokatolické farnosti Kopidlno.

Kanonická vizitace, podle kodexu římského církevního práva, představuje kontrolu duchovně pastorační činnosti a hospodářné farnosti a má ji jednou za pět let provádět v každé farnosti své diecéze sídelní biskup. Poslední vizitaci ve farnosti Kopidlno provedl v říjnu roku 2006 tehdejší královéhradecký biskup Mons. ThLic. Dominik Duka, OP, nyní arcibiskup a kardinál pražský. Tehdy zde byl administrátorem P. Cyril Solčáni.

Vizitace byla zahájena v odpoledních hodinách přivítáním biskupa s farníky ve farním kostele sv. Jakuba, posvěcením restaurované sochy P. Marie a májovou pobožností. Poté Otec biskup spolu s administrátorem farnosti P. ThMgr. Robertem Pietrzakem objeli a navštívili kostely v Drahorazi, Vršcích, Kozojedech a Žlunicích, které svou správou patří do zdejší farnosti. Zejména pana biskupa zaujal Boží hrob v Drahorazi, památka, která je svým stavebním provedením v hradecké diecézi ojedinělá, a starý roubený kostel v Kozojedech.

V podvečerních hodinách biskup Vokál poseděl na kopidlenské faře společně s farníky a ve vzájemné diskuzi byly řešeny otázky na téma obsazování far, opravy kostelů, financování církve, nedostatek duchovních, převádění kostelů do majetku obcí a mnoho dalších jiných problematik. Neúprosně letící čas, vymezený na návštěvu, však nedovolil vzájemný dialog dále prodlužovat.

Biskupská vizitace byla zakončena v 18 hod. večerní mši sv. v kostele sv. Jakuba s udílením svátosti biřmování čtyřem biř-

movancům. Spolu s Otcem biskupem sloužil mši sv. zdejší duchovní správce P. Robert Pietrzak. Při bohoslužbě zpívali jičínský Literác, vedení sbormistrem a zkušeným hudebníkem Mgr. Michaellem Pospíšilem, latinskou Haydnovu mši z r. 1774 a další nádherné barokní melodické duchovní skladby českých skladatelů 17. a 18. století. Svým nadšeným zpěvem s doprovodem varhan a dalších nástrojů dali celé bohoslužbě slavnostní ráz. Biskupským závěrečným požehnáním celé farnosti i městu Kopidlnu se Otec biskup rozloučil a okolo 20. hodiny odjel zpět do své rezidence v Hradci Králové.

Ještě do pozdního večera probíhalo pak na faře posezení s biřmovanci, při bohatém, chutném a pokrmově různorodém občerstvení, které uvařily, upekly a připravily ke konzumaci zdejší farnice, jimž za to vše patří převelký dík. Mne z toho velikého výběru nejrozumnějších dobrot nejvíce chutnaly „jednohubkové“ minižloutkové věnečky od paní Jitky Krulichové, ve kterých jsem se doslova ujedl.

A na závěr několik údajů pro zajímavost: Poslední biřmování bylo v Kopidlně v r. 2003, udílel je biskup Dominik Duka, kdy administrátorem v Kopidlně byl P. Andrzej Götz a biřmovanců bylo šest. Další – předtím – bylo až 35 let zpět, v roce 1968, kdy biřmování udílel hradecký kapitulní vikář prelát P. Václav Javůrek, děkanem zde byl P. Václav Donát a biřmovanců bylo tenkrát 15. Další předcházející biřmování a návštěvy královéhradeckých biskupů v Kopidlně ve 20. a 19. století se nepodařilo ve farní kronice dohledat, kanonické vizitace zdejší farnosti však pravidelně do r. 1946 prováděli v průběhu těchto století biskupští vikáři (dnes je to funkce generální vikář) a jejich vlastnoruční podpisy jsou v jednotlivých letech návštěv kopidlenské farnosti uvedeny ve farní kronice.

Vladimír Turek

Podomní prodejci mají v Kopidlně zákaz

Připomínáme občanům, že na celém území Kopidlno – to znamená v Kopidlně, Drahorazi, Mlýnci, Pševsi i Ledkově – platí zákaz podomního a pochůzkového prodeje. Výjimkou jsou pouze charitativní akce.

Žádné jiné výjimky neexistují a nikdo je nemůže udělit. Výmluvy prodejců, že mají povolení od starosty nebo úřadu, jsou lež. Výmluvy, že o zákazu nic nevědí či nemohou vědět, jsou také lež. Informace je veřejně dostupná.

Jedinou spolehlivou ochranou před manipulativním jednáním prodejců je nebatvit se s nimi.

V případě, že vám někdo zazvoní u dveří a bude vám cokoli nabízet nebo vás osloví na ulici, sdělte mu, že v Kopidlně je podomní a pochůzkový prodej zakázán a že zavoláte policii (974 533 711, případně volejte linku 158). A neváhejte a učiňte to. „Výhodné nabídky“ podomních prodejců jsou totiž výhodné PRO NĚ.

Lenka Kropáčková

Josef Donát přednášel na téma zdraví ženy

Zdraví ženy a menopauza, tak se jmenovala přednáška prof. MUDr. Josefa Donáta, DrSc., uspořádaná místní organizací Českého červeného kříže 14. 5. 2014 v kulturním a vzdělávacím centru. Přednášku pozorně vyslechlo 20 účastnic nejen z řad členek pořádající organizace a mnohé se zapojily do následné besedy.

Přednášející posluchačky přehledně seznámil s riziky, které ženám přináší období, které vzhledem k věku odchodu do důchodu můžeme směle nazvat středním. Zdůraznil zejména prospěšnost preventivních vyšetření, doporučil, co je pro zdraví žen škodlivé, a zdůraznil, co zdraví žen škodí.

O životě prof. MUDr. Donáta, DrSc., jsme si mohli přečíst článek s názvem Rodák s hlubokým vztahem ke Kopidlnu v Kopidlenských listech č. 4/2013.

Lenka Kropáčková

Komedie Poslední ze žhavých milenců

Simona Stašová a Petr Nárožný v Kopidlně

V sobotu 26. dubna uspořádala kulturní komise města Kopidlna v místní sokolovně divadelní představení. Herci Simona Stašová a Petr Nárožný předvedli více než dvěma stovkám nadšených diváků dvouhodinový dokonalý herecký koncert v komedii amerického autora Neila Simona Poslední ze žhavých milenců.

Po skončení hry a děkovačce s mohutným potleskem jsem se zeptala paní Stašové na její dojmy z představení.

KL: Paní Stašová, jak se vám líbilo v Kopidlně?

S. Stašová: *Publikum bylo ohromné! My máme tuto komedii velice rádi, protože je, tak jako ostatně život sám, tragikomická – ty nejhezčí komedie jsou přes slzy. Velmi si považuji toho, že hraji s Petrem Nárožným, je jedním z našich posledních komediálních bardů a vynikajícím partákem.*

Tady v Kopidlně jsem si připadala trochu jako ve filmu Hoří, má panenko – horizont na jevišti byl připnutý kolíčky na prádlo – ale ono vůbec nezáleží na tom, jestli hrajete v Národním divadle, Divadle na Vinohradech, v ABC nebo v Kopidlně, jestli je velký světelný park, anebo

malý, jako byl tady, důležité je, s čím člověk přijíždí a jakou komedii herec po vlastech českých hraje. V tu chvíli jsou důležité diváci, a ti jsou všude stejní.

KL: Děkuji za odpověď i za nádherný zážitek.

Na závěr bych ráda poznamenala, že si velice vážím obrovského člověčenství, které z obou herců přímo číselo nejen na jevišti, ale i v zákulisí, a že jsem moc ráda, že jsme je mohli u nás v Kopidlně přivítat – doufám, že ne naposledy.

Jarmila Nováková

26.4.2014
Čtenářům
Kopidlenských listů
ze
Simona Stašová
Petr Nárožný

Vítala dva prezidenty

Prezidenti Edvard Beneš a Miloš Zeman byli přivítáni v grand hotelu Praha v Jičíně paní Alžbětou Zemanovou. Koláčky paní Zemanové z Kopidlna ochutnali oba prezidenti.

Paní Alžběta Zemanová pochází ze Slovenska od Nových Zámků. Jako šestnáctiletá na konci války pomáhala v nemocnicích zraněným vojákům. Pracovala na operačních sálech, kde připravovala pacienty na operaci, a měla na starosti i úklid sálů po operaci. V té době v nemocnicích pracovaly řádové sestry a i ona uvažovala o vstupu do řádu, aby dál mohla pomáhat lidem. Osud však rozhodl jinak. Na Slovensku těžko hledala práci a ocitla se v Praze, kde se náhodou setkala s panem Záveským, který měl v Jičíně pronajatý grand hotel Praha. Nabídl jí práci v hotelu, kde nejdříve pomáhala v kuchyni. Později pracovala jako pokojská a také měla na starosti evidenci ubytovaných hostů. V grand hotelu Praha pracovala od roku 1946 do roku 1951. Tady se seznámila s budoucím manželem, který v hotelu pracoval jako číšník. V hotelu se potkala s mnoha osobnostmi politického i kulturního života. Ráda vzpomíná na setkání s Jaroslavem Marvanem, setkala se se spisovatelem Josefem Štefanem Kubínem a velice ráda vzpomíná na Františka Štastného, motocyklového závodníka, který v hotelu spal několikrát, když se ještě závodilo na Jičínském okruhu. Vždycky měl rezervován stejný pokoj a po každé s ním byla veliká legrace. Vzpomíná na něho i jako na vytečného vypravěče.

Když v roce 1946 zavítal do Jičína tehdejší prezident Edvard Beneš, dostalo se jí té cti přivítat jej v grand hotelu Praha. Vlastnoručně k této příležitosti napekla koláčky a tyto před vchodem do hotelu panu prezidentovi nabídla. K uvítání prezidenta ji tehdy předsvědčil provozovatel hotelu pan Záveský. Asi věděl proč. Paní Alžběta byla totiž krásná žena, což jsem mohl posoudit z fotografií, které mi při návštěvě u ní doma ukázala. Na pana prezidenta Beneše ráda vzpomíná dodnes. Byl to v jejích očích milý a laskavý člověk. Protože setkání s panem prezidentem v ní zanechalo hluboký zážitek, rozhodla se, že oblečení, tedy sukýnku, svetrík a zástěrku, ve kterých vítala pana prezidenta, si uloží a uložila také táč, ze kterého panu prezidentovi nabízela své koláčky. Ani ve snu ji nenapadlo, že by po šedesáti osmi letech mohla na stejném místě znovu vítat prezidenta republiky. Ale nepředbíhejme...

Když před lety zakoupil hotel Praha pan Gabriel, bylo jeho záměrem hotel rekonstruovat do podoby z první republiky. Měl však velice málo informací, jak tehdy hotel vypadal, jací hosté jej navštívili. Fotografií se dochovalo žalostně málo a pamětníků bylo ještě méně. A pak se dozvěděl o paní Alžbětě Zemanové. Navštívil ji a požádal, jestli by mu o hotelu nedala nějaké informace. A protože na své mládí vzpomínáme my

dříve narození rádi, i ona zalovila ve vzpomínkách a poradila mu, jak asi tehdy hotel vypadal. V některých částech hotelu se dochovaly dlaždičky a další fragmenty, podle kterých se vyrobily repliky, a tak i jejím přispěním se podařilo rekonstruovat hotel do podoby, jak si jej pan majitel představoval a jak si jej pamatovala z dob svého mládí. Podle jejích vzpomínek byl například vybaven nábytkem a vyzdoben prezidentský apartmán. V hotelovém pokoji, ve kterém byl pravidelně ubytován, najdete fotografie Františka Štastného. Můžete zde vidět i fotografie dalších osobností, které hotel v minulosti navštívily. A tak když bylo panu Gabrielovi nabídnuto uspořádat pro současného pana prezidenta ve svém hotelu oběd, vzpomněl si na vyprávění paní Alžběty, jak vítala před lety prezidenta Beneše. Byl to jeho nápad, že by to mohla být po letech opět paní Alžběta, kdo přivítá v jeho hotelu prezidenta Zemana. Od myšlenky k činu nebylo daleko a šlo jen o to paní Alžbětu přesvědčit, aby k tomuto úkolu svolila. Paní Alžběta namítala, že by prezidenta měla přivítat nějaká mladší žena, ale když pan Gabriel tolik naléhal, svolila. Jenomže co si vezme pro tuto slavnostní chvíli na sebe? A když jí řekli, že by měla být ve tmavém, vzpomněla si na oblečení, ve kterém vítala prezidenta Beneše. Je pravda, že sukni i zástěrku bylo nutno po těch letech trochu upravit. Svetřík však kupodivu sednul jako ulitý. A když už má vítat pana prezidenta ve stejném oblečení jako tehdy, co když mu také upeče koláčky jako před lety prezidentu Benešovi. Podařilo se a dne 16. dubna 2014 vítala pana prezidenta Miloše Zemana před

grand hotelem Praha v Jičíně. A jako před lety Edvardu Benešovi, nabídla své koláčky i současnému prezidentovi Miloši Zemanovi. Když už má být tradice dodržena, koláčky nabídla na stejném tácku jako před šedesáti osmi lety prezidentu Benešovi. Pikantní na celé věci je i skutečnost, že prezidenta Zemana vítá v jičínském grand hotelu Praha paní Zemanová. Pan prezident, když se to dověděl, se prý usmál, a jak je u něho zvykem, okomentoval vtipnou replikou.

Paní Alžběta Zemanová tvrdí, že je obyčejný člověk, který celý život chce pomáhat druhým, a také se jí to dařilo. Za svým mužem, se kterým se seznámila právě v grand hotelu Praha v Jičíně, se přestěhovala do Prahy. Vyučila se kuchařkou a jejím úkolem v zaměstnání byla převážně studená kuchyně. Saláty, chlebičky, obložené mísy, to byl její každodenní chleba. V Praze prožila velkou část života a společně s manželem vychovali syna. Trochu ji překvapil, když jí oznámil, že chce stáří prožít ve svém milovaném Kopidlně. A tak jej jako milující žena následovala do našeho města. Dnes ze své „zemanské tvrze“ přehlédne celé Kopidlně. Stará se o zahradu a dům a těší se na víkend, až za ní přijedou syn a vnoučata. Jak tvrdí, prožila obyčejný život. Ale ruku na srdce, komu z nás obyčejných lidí se poštěstí podat si ruku se dvěma prezidenty, a to na jednom místě, a nemusí to být zrovna grand hotel Praha v Jičíně.

*S paní Alžbětou Zemanovou rozhovořoval
a pro Kopidlenké listy
zaznamenal Jiří Machula*

*Přátelé a rodáci Kopidlna***Fotografoval návštěvu prezidenta Miloše Zemana v Jičíně**

Při skládání knihy o Kopidlně opakovaně začínal názor, že se v Kopidlně, ač patří k menším městům, narodilo nebo v něm část života prožilo až překvapivě mnoho významných lidí, kteří ho proslavili. Každého napadne jméno Zdeněk Svěrák. V Kopidlenských listech se již dlouho snažíme takové lidi vyhledávat a jejich životní pouť a vztah ke Kopidlnu čtenářům našich novin přibližovat. Dnes jsme si vybrali pan Jiřího Ullricha, výtečného fotografa, žijícího v Jičíně, kde má známou a prosperující firmu. Navštívili jsme ho před časem a zaujal nás svými živými vzpomínkami na pobyt v Kopidlně ve svém dětství. Ale ještě více nás zaujal svými fotografiemi, které nám ve svém ateliéru ukázal a okomentoval. Doslova senzací byl pak jeho archiv dokumentů a pomůcek, které za léta fotografování shromáždil. Jsme rádi, že vyhověl naší nabídce a část svých vzpomínek i fotografií dovolil v Kopidlenských listech zveřejnit.

„Narodil jsem se 24. 8. 1957 v Libáni, kde jsem žil a také do svých 10 let navštěvoval ZDŠ. Můj otec byl příslušník VB-policista, matka učitelka. Sourozence nemám. V r. 1967 byl otec služebně přeložen z Libáně do Kopidlna, kam jsme se také přestěhovali, a já od 4. do 9. ročníku ZDŠ pokračoval docházkou také v Kopidlně. V r. 1973 byl otec přeložen do Jičína, kam jsme se přestěhovali. Zde žiji dodnes. Jsem ženatý, mám dva dospělé syny, Štěpána a Jiřího.“

Jako vsuvku předkládáme čtenářům jeho životní milníky:

1972–76 SPŠ strojní v Jičíně

1976–78 základní voj. služba, útvarový fotograf

1983–87 studium na Institutu výtvarné fotografie v Praze

1986–88 OKS Jičín, metodik pro fotografii a film

1988 do dneška fotograf na volné noze, majitel firmy FOTO ULLRICH v Jičíně, široký záběr celého oboru fotografie od prodeje až po službu, viz firemní web

Dále nám pan Ullrich popsal, jak se dostal k fotografii a fotografování, což má přímou souvislost s Kopidlnem a jeho aktivitami v době školní docházky na místní základní školu:

„K fotografii mne přivedl nejprve ten

moment, kdy jsem od dědy v r. 1968 dostal k ježíšku bakelitový foťák, boxík. Zpočátku jsem nevěděl o technice snímání, způsobu zpracování ve fotokomoře vůbec nic. Kolem 12 let, asi v 7. třídě, fungoval na kopidlenské ZDŠ fotokroužek. Vedl jej p. uč. O. Suchoradský. Do něho jsem se přihlásil a zde se z mé strany začaly dít „velké věci“. Pan učitel poradil, vysvětlil, ukázal a uspořádal na škole fotosoutěž, které jsem se zúčastnil. Učil jsem se i na vlastních chybách. Na střední škole a během vojenské služby jsem se fotografii věnoval stále intenzivněji. Fotografoval jsem různé společenské, kulturní a sportovní akce, přispíval do novin, časopisů. Postupně jsem si pořizoval vlastní profesionální výbavu, fotolaboratoř, fotostudio, fotoobchod a celé další firemní zázemí. Tak postupně vznikla firma, jak ji známe dnes, založena v r. 1991, svým charakterem firma rodinná. Začínal jsem doslova od nuly, bez kapitálu a znalostí. Inspirací a vzorem v dětství a mládí mně byla literatura, především zaměřená na krajinářskou fotografii a laboratorní techniky ve fotokomoře. Ovlivnily mne osobnosti fotografů, Vilém Heckel – krajina, Oldřich Karásek – architektura a krajina, Viktor Kolář – město Ostrava. Líbí se mi všechny žánry, kde je na fotografii vidět cit a dobrý nápad. Bohužel současné pojetí volné tvorby ve fotografii tihne čím dál více k vulgaritě a násilí. Jako by nic jiného už nemělo šanci na úspěch. Ostatně tímto trendem je pozna-

pokračování na straně 10

pokračování ze strany 9

menána celá naše společnost, což mě děsí“

Přidávám několik svých osobních postřehů. S Jirkou Ullrichem jsem se v životě potkal několikrát a vždy jsem jím byl nějakým způsobem překvapen. Z kopidlenské školy ho pamatuji jako zamklého a jen málo průbojného chlapce. Proto mne překvapilo, když jsem se s ním v Kopidlně potkal na sjezdu jeho třídy po 25 letech, kde se stal „hvězdou“ setkání. Naaranžovanou fotografií z této události, za pomoci své manželky, nám ještě do skončení setkání stihl přivést a každému osobně předat na památku. Pak jsem se s ním často setkával na konci školního roku, kdy jezdil po školách, kde jsem učil, a zde fotografoval absolventy – vycházející žáky posledních ročníků. Často tuto službu konával i na kopidlenské základní škole, kam sám kdysi jako žák docházel. Dnes ho jako fotografa znají na školách i v Hradci Králové, kde si ho každoročně studenti i žáci znovu zvou za účelem dokumentace své třídy.

Pan Jiří Ullrich pokračuje ve svém vyprávění: „Kromě svých běžných povinností ve fir-

mě se rád věnuji leteckému snímkování, archiv celého regionu čítá více než 10 000 snímků. Dále se věnuji volné tvorbě. Nejsem žánrový fotograf. Jedná se spíše o subjektivní dokument a rád si vyfotím třeba jen do vlastního archivu nějakou významnou událost, naposledy 16. 4. 2014 návštěvu prezidenta Miloše Zemana v Jičíně. 15 let jsem sponzorsky fotografoval JMP, průběh všech jeho akcí.

Práce mne stále baví a naplňuje, i když digitalizace přinesla do tohoto oboru nečekanou technickou revoluci a učení se zcela novým věcem.“

Obdivoval jsem jeho fotoarchiv, precizně popsaný a uspořádaný. Jsem hrdý na to, že se v něm nachází i sbírka mých starých fotoaparátů, se kterými jsem ve svém životě fotografoval. Jeho nabídku k umístění v jeho archivu jsem bral jako svoji osobní poctu od jednoho ze svých nejúspěšnějších žáků.

Oldřich Suchoradský

Pozn.: fotografie z tvorby a reportáží Jiřího Ullricha otiskujeme s jeho osobním svolením.

Poradna SOROPO Jičín

Jaké problémy pomáháme řešit?

Rodinná problematika:

- rozvod, rozdělení společného majetku
- svěření dětí do péče, výživné
- nefungující komunikace
- vztahové a výchovné problémy

Dluhová problematika:

- dluhy, exekuce, oddlužení (osobní bankrot)
- osobní či rodinný rozpočet
- smluvní vztahy

Ostatní problematika:

- pomoc při orientaci v sociálním systému
- náhrada škody (na životě, zdraví, majetku)
- bydlení (nájem, pronájem, trvalý pobyt)
- zaměstnání (výpověď, vymáhání mzdy)
- spotřebitelství (odstoupení od smluv)
- pomoc obětem trestných činů
- krizové životní situace

Komu pomáháme?

Bezplatně pomáháme lidem, kteří se ocitli v tíživé životní situaci nebo jim taková situace hrozí.

Služba je určena pouze těm, kteří si nemožnou z problémů pomoci sami, např. z důvodu věku, zdravotních problémů, pro krizovou životní a sociální situaci, nedostatek informací, financí, znalostí nebo dovedností.

Poradenství poskytují sociální pracovníci, terapeut a další odborní pracovníci

Při poskytování služby máte právo na:

- individuální přístup
- anonymitu a naši mlčenlivost
- naši nestrannost a nezávislost
- podání připomínek a stížností

Co nabízíme?

- odborné sociální poradenství
- ambulantní i terénní formu služby
- zprostředkování kontaktů na návaznou síť
- pomoc při uplatňování práv a zájmů

Co nabídnout nemůžeme?

- advokátní služby
- komerční a finanční služby
- záchrany ...

Poradna je členem Asociace občanských poraden.

Kontakty:

Občanské poradenské středisko, o. p. s.

Poradna SOROPO Jičín

Sladkovského 111

506 01 Jičín

telefon: 736 472 676

e-mail: opjicin@ops.cz

Osobní návštěva dle předchozí domluvy na konkrétním termínu.

Další informace na www.ops.cz

Přesun Hanky od klávesnice k fotoaparátu

Hana Jampílková z Mlýnce se v našich novinách představila jako velmi nadaná písarka na klávesnici počítače, když se stala dokonce reprezentantkou republiky na mistrovství světa v psaní v Paříži. Mezitím odmaturovala a nastoupila do práce na jičínském soudu. A stala se z ní vynikající a hodně úspěšná fotografka, zvláště fotografií koní a jezdeckého sportu. A jako takovou bychom ji dnes chtěli čtenářům představit. Uvádí, že k fotografování se dostala před 4 lety, kdy ji oslovila jedna jezdecká stáj, ve které působila. To ji přivedlo na parkurové závody. Začínala fotografovat digitálním fotoaparátem Olympus a nové životní téma se jí velmi zalíbilo.

K jejím oblíbeným tématům fotografie patří sport a portrét. Ve sportovní fotografii se zaměřila, jak již bylo řečeno, na jezdeckví,

Zapisovatelka a fotografka Hana Jampílková z Mlýnce.

kteří je pro ni klíčové. Portrétní fotografii bere spíš jako takový „vedlejšák“. Ale umí fotografovat (a velmi dobře a s nápadem) cokoli, o čemž se mohou čtenáři přesvědčit na jejích facebookových stránkách: Hana Jampílková photography. Kdo nevlastní účet na Facebooku, může zavítat na její webové stránky www.jampilkova.com. Umí nafotit i krásné obrázky krajiny. Pokud vidí venku na obloze nějaké „představení“ v podobě barevného západu slunce, hned bere foťák a jde si sama pro sebe to krásné přírodní divadlo do aparátu zaznamenat. Sama si myslí, že fotografováním se dá dnes docela dobře užít. Jde jen o to, jaké si uděláte jméno, s kým máte kontakty apod.

Tím, že začala jezdit po českých skokových pohárech, mistrovstvích ČR, ať už v parkurovém skákání, či v drezuře, seznámila se s velmi známými lidmi, díky nimž se mohla např. podívat na dostihy na zamrzlém jezeře ve Švýcarsku. Sama k tomu říká: „Člověk, pokud něčeho chce v čemkoliv dosáhnout, se nesmí bát někoho oslovit, poptat se, nabídnout své služby.“

V současné době pracuje jako zapisovatelka na Okresním soudu v Jičíně, k čemuž jí tak trochu pomohla její mimořádná schopnost v psaní na klávesnici počítače, které se naučila na základní škole v Kopidlně. Dále externě spolupracuje s časopisem Jezdectví. Své studium na Masarykově obchodní akademii v Jičíně ukončila v roce 2009, do budoucna plánuje studium na jazykové škole. Jazyky ji baví, a proto si tuto dovednost chce dále zlepšovat a pak se podívat tak trochu po světě, kde by též ráda nabídla své služby v oboru fotografování. (osu)

Velikonoční tvoření se spoustou zážitků v Bukvici

Po akci „Vánoce v únoru“ připravila parta nadšenců z řad táborových vedoucích tentokrát víkendový pobyt v táborové základně v Bukvici na téma Velikonoční tvoření. Na táborové základně v Bukvici se sešlo devatenáct táborníků, aby si vyzkoušeli v připravených dílničkách tvořit velikonoční dekorace a přitom si zahráli spoustu her a soutěží v přírodě. Příjemně prožitý víkend se začal v pátek 11. dubna, kdy na základnu dorazilo patnáct dětí a čtyři dospělí. Hned se dali do práce. Nejříve bylo nutné připravit pro všechny spaní, protože v tomto období ještě není možné spát ve stanech tak, jak jsme v Bukvici zvyklí. Protože někteří z účastníků zde byli poprvé, bylo nutné je seznámit se základnou a okolím tábora. Také bylo potřeba připravit ohniště, protože na večer je plánováno opékání buřtů. K táborovým dovednostem patří zapálit oheň bez papíru. Jenomže dřevo bylo vlhké, a tak ani zkušenější táborníci nebyli úspěšní. Povedlo se to až Lence a na první sirku. Pak už si všichni vychnutávali na ohýnku opečené buřtíky.

Po večeri jsme se pustili do práce. Vyzkoušeli si pletení pomlázky, a to nejen z tradičních osmi proutků, ale i další, třebaže netradiční způsoby pletení. Moc se povedli panáček „trávníček“ a zelená zahrádka, i když na skutečný výsledek práce musely děti ještě pár dnů počkat a oba výtvoři doma poctivě zalévat, aby se skutečně zazelenaly. O to větší radost pak přinesl jim a také maminkám při velikonočním zdobení domů a bytů. Když přišel čas jít spát, došlo ještě na čtení a vyprávění pohádek, které udělaly největší radost hlavně nejmenším účastníkům, věkem ještě předškolákům, ale poslouchali všichni. Vždyť i my dospěláci máme pohádky rádi.

Ráno sice nezačalo budičkem a rozcvičkou, jak bývá v těchto končinách zvykem, hlavně ty nejmenší jsme nechali ještě chvíli dospávat. Po nezbytné hygieně a snídani jsme se dali znovu do práce. Čekalo nás pletení a následné zdobení velikonočních věnců z proutů a výroba věnečků z kraslic. K tradicím Velikonoc patří zdobení vajíček. Je pravda, že zásoba „vejduků“ povážlivě ubývala, protože hlavně malé děti, a měli jsme tam i lehce zdravotně postižené, nedokázaly uhlídat, aby se vajíčko neskulilo ze stolu. Ale několik vajíček si nakonec ozdobili všichni. Nejvíce asi zaujala technika zdobení voskem. Tou pracovaly hlavně starší dívky. Za pomoci dospěláků však měli šanci si ji vyzkoušet všichni. Tvořivé dopoledne se chýlilo ke konci a my stihli před obědem ještě hru v přírodě.

Odpoledne, po chvilce odpočinku, jsme se pustili do pro nás nové techniky zdobení, která se jmenuje decoupage. My jsme ji tentokrát použili na výrobu zvonečků. Šlo o to, že malé klasické květináčky se polepily speciálními papíry s různými motivy

a povrch se přelakoval. Nakonec se protáhla dírkou v květináčku mašlička, na jejíž konec se upevnilo „srdce zvonku“ z korálků a druhý konec se použil na pověšení. Výsledek – no přece skvostný a navíc příjemně zvonivý.

Během odpoledne jsme ještě zvládli výslap do lesa a několik her v přírodě a na hřišti.

Zdobení perníčků patřilo vždycky k večerním činnostem, u kterých si můžete povídat a vyprávět příběhy veselé i hrůzostrašné. Nejinak tomu bylo při naší dílničce. Že jsme se nasmáli a hlavně mladší účastníci se i maličko báli při vyprávěních, není to hlavní. Výsledkem snažení všech bylo ozdobení perníčků, které v předstihu napekly maminky a taky naše nejněžší a krásnější část z řad táborových vedoucích (a kuchařek). A to se nám teda povedlo. Však se děti v neděli měli maminkám či tatínkům čím pochlubit, když si pro ně přijeli.

V neděli dopoledne byl čas vymezený zvířátkům. Tedy ne že bychom na základně chovali nějaké zvíře, ale šlo o to, vytvořit si z chemlonových nebo vlněných bambulek zajíčka nebo kuřátko. Že většina účastníků dělala bambulky poprvé? To přece neví. Důležitý byl výsledek. Podařilo se nám děti přesvědčit, že základem je kvalitní namotání vlny nebo chemlonu na kolečko. Těm mladším jsme museli pomoci stříhat a vázat, aby se jim bambulka nerozpádlala. Ale zajíčkům uši a oči už si zase lepli všichni sami a zobáčky kuřátkům taky. O tom, že práce s bambulkami děti zaujala, svědčí i skutečnost, že jsme je k obědu museli důrazně přesvědčit – a to byl prosím na jídelníčku řízeček s bramborovou kaší. Po obědě čekal na děti ještě jeden úkol. V okolí základny schoval velikonoční zajíček balíčky plné sladkostí. Balíčky se podařilo najít i těm nejmenším dětem a všechny z nich měly velikou radost.

Nejen prací živ je člověk, řekl kdysi někdo moudrý. Všichni ze zkušenosti víme, že je dětem k práci nutno přidat i trochu zábavy, her a soutěžení. A tak když nám zrovna přálo počasí a louka i les byly natolik vyschlé, že jsme tam mohli poslat děti, přišel čas na hry v přírodě. Hledání pohádkových postav by nebylo nic tak složitého v případě, když si vzpomeneš, koho že to měl za partáka třeba Bolek nebo Šťafík či včelka Mája. Zkusili jste si zahrát v přírodě Člověče, nezlob se? Tak to napravte a zkuste to. Jen pozor na bránici, která vás pak může od smíchu nějaký čas ještě bolet. Taky jsme zkusili závod štafet. Jenomže jsme trasu připravili asi moc fyzicky náročnou a někteří z účastníků to v průběhu závodu prostě odpískali... Ale i přes tento drobný nezdar se dětem s námi opět líbilo, a to i těm, co s námi byly poprvé. A na co se mohou letos ještě děti těšit? V srpnu se vydáme s Vikingy po stopách draka. Tábor se koná v termínu od 10. do 23. srpna a ti, kteří ještě nepodali přihlášku, mají nejvyšší čas. Kapacita je 40 dětí a povážlivě se naplňuje. V podzimních měsících nás čeká výroba draků a drakiáda. Vyzkoušíme si také zdobení dýní.

*Z poznámek Lenky, Fify a Romčy
zaznamenal Jiří Machula*

Sportovní odpoledne na Autoklubu s kremací pozůstalých čarodějnic

V pátek 9. 5. 2014 odpoledne připravil Autoklub Kopidlno v AČR akci pro děti, ale i pro dospělé s názvem „Sportovní odpoledne s pálením ohně (pozůstalých čarodějnic)“. Děti soutěžily v mnoha disciplínách – lovení rybiček, kop na branku, šipky, slalom s pingpongovým míčkem, hod míčem na koš, kroužky, krocket a další soutěže. Celkem soutěžilo 39 dětí z Kopidlna a blízkého okolí. Každý soutěžící, který v jednotlivých disciplínách uspěl, dostal za odměnu pamlsk.

Hodnocení jednotlivých soutěží bylo formou trestných bodů, které se jim zapisovaly do soutěžních výkazů. Nejmenší počet trestných bodů získala Maruška Vítová z Kopidlna, která byla v silné konkurenci kluků nejlepší. Tři nejlepší na závěr soutěže stáli na „bedně“ a dostali věcné odměny. Všichni soutěžící obdrželi špekáčky, které si opékali na ohni.

V průběhu odpoledne si mnoho dětí užilo na velkém skákacím hradu a díky stánkařům také odlehčily rodičům peněženky formou

cukrové vaty a mnoha dalších sladkostí.

Vyvrcholením odpoledne bylo zapálení velkého ohně, kde se spálily poslední „čarodějnice“.

Odpoledne se díky počasí a pomoci mnoha pořadatelů opravdu povedlo a určitě

se bude v příštím roce opakovat. Chci touto formou všem dětem, rodičům a pořadatelům poděkovat za zdařilé sportovní klání a příjemné odpoledne.

Mojmír Chalupa

S kopidlenskými myslivci o jejich práci a starostech

MS Bažantnice Kopidlno

O honitbu se stará 18 členů mysliveckého sdružení. Rok 2013 nezačal pro přírodu a zvěř příliš šťastně. Deště na začátku roku až do jarních dní nadělaly škody nejenom na snůškách a líhnutí mláďat. Toto počasí postihlo hlavně obyvatele v Kopidlně a okolí rozléváním Mrliny, struh a rybníků. V neposlední řadě byli postiženi i zemědělci náplavami na polích a kvašením stojaté vody v polních kulturách. Myslivci to pocítili také na sníženém stavu veškeré zvěře. Každoroční sčítání zvěře to jen potvrdilo.

Jako každý rok jsme pokračovali va výrobě a opravách mysliveckých zařízení.

Tlumení škodné: černá zvěř a lišky

Černá škodí nejenom myslivcům, ale i v lesích a zemědělství. Srncí a drobné zvěře ubývá z různých důvodů, např. auta na veřejných komunikacích, na vedlejších komunikacích těžká technika. Proto průběžný odlov této zvěře musíme snižovat.

Přehled ulovené a sražené zvěře v MS Kopidlno za rok 2013

Na našich silnicích bývá každoročně mnoho srážek aut se zvěří. V našem regionu bylo loni sraženo 13 srn, 11 srnčat, 4 srnci a 4 ks

*Jeden z úlovků zahraničních lovců.
Foto: M. Komárek*

černé zvěře. Černá zvěř je celkově přemnožená, ale má velkou migraci. Vyskytuje se střídavě podle plodin pěstovaných na polích. Na tom také závisí počet ulovených kusů. V naší honitbě jsme loni ulovili 48 ks.

Z důvodu velkého počtu srn a srnčat sražených na silnicích nebyl proveden žádný

průběžný odlov. Odlovili jsme pouze 7 ks srnců absolutně nevhodných do chovu a 6 ks průběžných. Drobnou zvěř (zajíc a bažant) jsme přestali lovit z důvodu velkého úbytku. Jedna z příčin tohoto snížení je liška. Těch bylo uloveno a vynorováno 52 ks. V roce 2013 přišel jeden z našich členů o svého pejska normíka při norování, stalo se to v lokalitě Kalvářka – na jámách.

Do naší honitby také jezdí zahraniční poplatkoví lovci. Loni to byli dva Francouzi, kteří loví srnce. První 16. 5. 2013 ulovil v Horkách v 18.50 hod. a druhý ulovil 28. 7. 2013 u dubu pod hájenou v 7.00 hod. Tímto si částečně vylepšujeme stav pokladny na nákup krmiv a léčiv na zimní období.

Prosím všechny občany – při procházkách v přírodě nepouštějte pejsky volně pobíhat, protože mnozí z vás nevědí, kde která zvěř snáší nebo klade mláďata. Stačí zavětrání (zapachování) jiným živočichem a matka mláďe opustí. Ochraňujme přírodu a živočichy v ní. Děkuji vám za pochopení.

Ještě jednou vám děkují myslivci z Kopidlna. Lovu zdar.

Předseda MS Miloslav Komárek

Zprávy ze základní a mateřské školy

Čarodějnický rej nad kopidlenskou ZŠ

Čarodějnice 2. stupně Haxipa (Pavlaína Mejzlíková), Haxilona (Ilona Pluhařová) a čarodějnice 1. stupně Haxiva II. (Iva Podzimková), Haxitka (Jitka Koutníková).

Vybraní vítězové z každé třídy, kteří se účastnili finále o nejkrásnější masku.

Středeční ráno dne 30. 4. 2014 předznameno již vycházející slunce, statečně se drápající zpod ojedinělých mraků a rozpouštějící tu a tam zbloudilou mlhu. Doslova nepříznivější podmínky pro roj čarodějnických sil a zjevení.

Na kopidlenské základce přistál rovnou celý sesterský roj čarodějek. Ty se na své tradiční cestě na čarodějnický slet rozhodly, že patřičně vzdělají svůj čarodějnický kopidlenský dorost v důležitých čarovzdělávacích oborech. Haxana, Haxipa, Haxiva, Haxivana a Haxilona zahájily svůj vzdělávací rej brzy po rozednění.

Při pohledu na vzhled svých svěřenců se jim zjeví již tak naježené vlasy a bylo nezbytné zasáhnout. Vcukuletu byly vytvářeny nejmodernější módní čarodějnické modely i doplňky dle nejvýznamnějších světových čarokatologů proslulých čaronávrhářů.

Poté již nebyl žádný důvod, aby čarodějnické velitelky nemohly vyvést svou čarodějnickou drobotinu a dorostinu na místní čarodějnické povětrí.

Čarodějnický rej nastartoval svá koštata a vypravil se ze školy na zimní stadion. Zde se všichni během diskotéky oddali nadšenému křepčení, juchání a tancování, což je dovednost pro čarodějné živly pochopitelně nezbytná. Písňe kouzlil disco-mág Alexandr Petr ze Sdružení rodičů a přátel školy.

Po divokém tanci následovala volba nej-

Opékání buřtů (na fotografii žáci 1. stupně).

krásnějších čarodějů a čarodějnic. Tento úkol, jež na sebe vzal Žákovský parlament, se ukázal jako vskutku nelehký. Kopidlenská představitelka čarodějstva by rozhodně neudělala ostudu ani ve světových čarodějnických Miss(ák)-soutěžích.

Pro zvýšení kondice všech přítomných bylo nutné zvládnout i další disciplíny. A bez čeho se neobejde čarodějnická kondička? Rozhodně ne bez skákání přes papírový oheň, létání na koštěti, famfrpálu, přetahování nebo hodu na čarodějnici.

Rejdení náleží k činnostem, po nichž jednomu či onomu patřičně vytráví. Za účelem nasycení rejdičím davu připravili organizátoři výborné buřtíky, voňavý chléb i něco na uhašení žízně. Jako nášup pak čekal speciální čarodějnický oběd ve školní jídelně.

Čarodějné poděkování patří všem vyučujícím, kuchařkám i zástupcům rodičů, kteří tento úžasný den připravili, a velkou pochvalu zaslouží všichni, již si toto příjemné dopoledne dokázali čarokrásně užít.

Ilona Pluhařová

Grant podpoří prevenci

Naše škola letos potřeby zažádala o grant MŠMT v oblasti prevence kriminality na rok 2014. Stejně jako loni byl náš projekt úspěšný a ZŠ Kopidlno jako jedna z mála škol v kraji grant získala.

Peníze z grantu budou využity na preventivní bloky a aktivity třídních kolektivů tak, aby tyto programy byly pro žáky zdarma. Budoucí šestá třída tak opět v září vyjede na adaptační kurz do Ostružna, z grantu bude hrazen program lektorů (8000 Kč) a doprava. Škola za žáky uhradí ubytování a stravu lektorů a učite-

lů, žáci si zaplatí ubytování na jednu noc a stravu. Z grantu budou dále zaplaceny bloky primární prevence o. s. Prostor, kdy lektori zavítají třikrát na tři vyučovací hodiny do současné 5. třídy (jednou v páté a dvakrát v šesté třídě). Zbytek peněz je určen například na nákup pomůcek a školení učitelů v oblasti prevence. Součástí projektu je řada aktivit, které nejsou hrazené z grantu, např. přednášky a besedy pro žáky (beseda pro rodiče byla z důvodu nezájmu zrušena – přihlásil se jediný rodič), hodiny se školním metodikem pre-

vence na I. stupni, spaní a hry některých tříd ve škole, společný den I. a II. stupně – Čarodějnice a další. Tímto velice děkuji SRPŠ za příspěvek pro žáky a panu Petrovi za pomoc s hudební produkcí na akci!

Protože dnes již téměř nic není zadarmo, a neradi zatěžujeme rodiče dalšími žádostmi o peníze, doufáme, že se také letos podaří získat další grant pro naše žáky na rok 2015.

Hana Hlaváčková, metodik prevence sociálně patologických jevů

Zprávy ze základní a mateřské školy

Na fotbalovém turnaji pro žáky
základních škol se Kopidlno neztratilo**Mladší žáci**

Ve středu 23. dubna se naše škola zúčastnila 17. ročníku McDonald's Cupu pro žáky 1.–3. třídy. Na začátku turnaje nás čekaly tři zápasy ve skupině. Jak jsme na místě zjistili, abychom postoupili, museli jsme tuto skupinu vyhrát. Bohužel hned první zápas jsme narazili na pozdějšího vítěze tohoto turnaje, a to na 4. ZŠ Jičín. První poločas byl velice vyrovnaný. My jsme měli nějaké šance na vstřelení gólu, ani jednu z nich jsme nevyužili, tak se do druhého poločasu vstupovalo bez branek. V druhém poločase ukázal svoje fotbalové kvality hráč Jičina Matějka a prakticky sám rozhodl celý zápas třemi parádními brankami. Tedy už po prvním

zápase jsme neměli postup ve svých rukou. S dalšími dvěma soupeři jsme si poradili, ale bohužel pro nás, 4. ZŠ Železnická už nezávala a zajistila si účast ve finále, a hlavně postup. My jsme hráli zápas o 3. místo, který jsme zvládli bez problémů a soupeře jsme porazili 3:1. Na tomto turnaji se blýskl svým výkonem Patrik Krejčík, který se zhostil role vůdce a tahouna týmu velice dobře.

Starší žáci

O den později, tedy 24. dubna jsme se účastnili tohoto turnaje s žáky 4. a 5. třídy. I ve čtvrtek nás čekala skupina se třemi soupeři, avšak o postup si zahrály tři nejlepší týmy z každé skupiny, takže prvním krokem

k postupu bylo vítězství ve skupině. Vše jsme klukům vysvětlili a oni věděli, že musí odevzdat na hřišti maximum. To také ve všech utkáních ve skupině předvedli, a tak jsme postupovali z prvního místa do skupiny o postup. První zápas jsme hráli proti 2. ZŠ Jičín, který jsme po poločasové přestávce nezvládli a prohráli jsme. Pak nás čekal druhý zápas, dá se říct finále o postup. Tento zápas však kluci s přehledem zvládli a po výhře 3:1 jsme slavili postup. Chtěl bych vyzdvihnout výkon Péti Schlesingera, který předvedl od minulého ročníku obrovské zlepšení. Tahouny obou mužstev byli hráči domácího FK Kopidlna.

Ondřej Černovský

**Vycházející žáci 9.třídy ZŠ
a MŠ Kopidlno**

(zleva poslední řada) Pavlína Mejzlíková
(třídní učitelka), Radek Kemr, Josef Kraus;

Tomáš Sukaník, Martin Valnoha, Petr Jadna,
Martin Brož;

Pavlína Bělecká;

Robert Ulrych, Barbora Tomíčková, Kateřina
Maxiánová, Standa Adamec

Victoria-Ann Šulcová, Adéla Kovářová;

Kateřina Klučilová, Klára Martínková, Tereza
Rozsypalová;

Veronika Vobrová, Dominika Hudcová, Pet-
ra Želínková;

Martin Kabelák, Samuel Baroni, Zuzana
Masáková

Zprávy ze základní a mateřské školy

**Žáci srovnávali divadelní představení
Limonádový Joe s filmovým zpracováním**

Dne 26. 5. 2014 navštívili žáci druhého stupně Mladou Boleslav a zhlédli divadelní představení Limonádový Joe. Následující řádky jsou reflexí na zhlédnuté divadelní představení a doplněné o srovnání s filmem, který měli žáci možnost vidět v rámci motivačního seznámení ve škole. Mrzelo nás, že jsme k porovnání nesehnali ještě literární předlohu.

Vše, co jsem viděla, budu porovnávat z hlediska „dříve byl film“. Moje pocity z představení jsou jenom pozitivní. Byla jsem příjemně překvapena, že se herci drželi filmové předlohy. Pár úprav sice bylo, ale bez toho by se představení neobešlo. Hrozně obdivuji živou muziku. V divadle bylo víc vtipných scén, víc doprovodné muziky a doprovodných zvuků jako cinkání osruhu, střelba z pistole a náraz hlavou do zdi. Tento zvuk představoval jakoby zamotání hlavy. Dále byly zajímavé drobné detaily v podobě opravdové cigarety s opravdovým kouřem, herci opravdu pili na jevišti pití. Tanečnice, které tančily, musely být utančené a zpocené, ale nenechaly na sobě nic znát. Tančily krásně, vtipně a svižně tak, jak to k divadelnímu představení patří. Zpěv byl na jedničku a umět tančovat a u toho zpívat je velké umění. Asi bych si vybrala spíš film než divadlo, ale asi jen kvůli-

li tomu, že film znám už dlouho a divadlo pro mne bylo něco nového. Líbí se mi, že znám více provedení Joea.

Sára Pluhařová, 8. A

Divadlo Limonádový Joe se mně líbilo víc. V divadle sice pár scén chybělo, ale nebylo to vůbec na závadu. Více než ve filmu mě překvapilo, že to bylo pojaté malinko jinak než ve filmu. Třeba že tam byli muzikanti, kteří hráli naživo. Joe ve filmu byl asi lepší, hezčí. Na druhou stranu jsem si víc oblíbila v divadle padoucha Hogo Fogo. Nejvíce z herců v divadle se mi líbila madam, které se líbil Limonádový Joe. Hrála dobře a vtipně. Na film jsem se koukala jen jednou, a to ve škole. Nejdřív jsem se na něj nechtěla koukat, abych nevěděla, o čem to je, a byla v divadle překvapená. Nakonec jsem ráda, že jsme se na něj koukali. Kdybych neviděla film, asi bych nepochopila ten děj, když jsme byli v divadle.

Aneta Krulichová, 8. A

Včerejší divadelní představení bylo velmi zdařilé. Celé představení bylo zajímavé a mnohem hezčí v této verzi než ve filmu. Pěkné herecké obsazení. Celkový dojem mám určitě kladný, každopádně bych na to jela znovu. Každému doporučuji!

Klára Martínková, 9. třída

**Pohádkové bytosti pasovaly
prvňáky na čtenáře**

Dne 2. 6. 2014 se v Kulturním a vzdělávacím centru v Kopidlně uskutečnila akce z celostátního projektu Už jsem čtenář – Knížka pro prvňáčka. Jedná se již o šestý ročník projektu na podporu čtenářské gramotnosti – pasování na čtenáře.

Projektu se zúčastnili prvňáčci ze ZŠ a MŠ Kopidlna s třídní učitelkou Mgr. Barborou Komárkovou. Na tento slavnostní okamžik byli pozváni i rodiče a další rodinní příslušníci.

Žáci si připravili krátké, ale krásné pásmo s písmeny z abecedy, která již znají, a zazpívali zajímavé písničky. Poté byli postupně královnou – starostkou města Ing. Hanou Masákovou – předvoláni před krále – ředitele základní školy Mgr. Pavla Berného – který je pasoval na čtenáře. Celým programem děti provázely další pohádkové bytosti – Červená Karkulka, kašpárek a vlk – které jim postupně předaly drobné dárky: knihu spisovatelky Magdaleny Wagnerové a ilustrátora Pavla Sivka „Abeceda“, záložku a také čtenářský průkaz do městské knihovny v Kopidlně. Zdařilá akce byla zakončena fotografováním s pohádkovými bytostmi.

Do projektu školu přihlásila paní Romana Komárková, vedoucí městské knihovny, které tímto mockrát děkujeme. Tato akce se v naší škole konala prvním rokem a měla mezi všemi účastníky velký ohlas, a proto bychom byli rádi, kdyby se stala každoroční akcí a zároveň i odměnou našim prvňáčkům za jejich úsilí, které věnovali nácvičce čtenářských dovedností. Děkujeme paní starostce a všem pracovníkům města, kteří se na přípravě akce podíleli, a zároveň také všem, kteří přišli tuto akci podpořit svojí účastí.

Za ZŠ a MŠ Kopidlna žákyně 9. třídy Tereza Rozsypalová a Zuzana Masáková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Na literární exkurzi za Erbenem, Štorchem a Zemanem

Čtvrtek 20. března 2014 se stal jiným vyučovacím dnem než obvykle. Vypravili jsme se totiž na literární stezku za spisovateli Karlem Jaromírem Erbenem a Eduardem Štorchem. Už z učiva 6. třídy jsme o nich ledacos věděli. Jejich literární díla se dočkala i filmového zpracování. My jsme také týden před odjezdem zhlédli filmovou podobu „Kytice“.

V 7.30 hodin jsme vyjeli autobusem od školy směr Miletín. Proč Miletín? Miletín je rodné město K. J. Erbena, kde se 7. 11. 1811 narodil. Byl to nejen spisovatel, ale i básník, historik a archivář. Na jeho rodném domku byla 22. 5. 1899 instalována pamětní deska. Právě rodný domek byl první zastávkou na naší stezce. Každý z nás obdržel pracovní list s mapou, podle ní jsme postupovali dále. Měli jsme zdolat 8,5 km s 10 zastaveními. Stezka vedla hezkou krajinou s možností posezení na lavičkách. Znovu jsme nastoupili do autobusu, protože cesta zdaleka nekončila. Dorazili jsme do města Ostroměř, kde vedla trasa „Po stopách E. Štorcha a K. Zemana“. Ostroměř je rodištěm jak E. Štorcha, tak i K. Zemana. Eduard Štorch se zde narodil 10. 4. 1878. Byl to český pedagog, spisovatel a archeolog. Jeho literární tvorba je nejčastěji věnována době kamenné a bronzové. Karel Zeman se narodil v Ostroměři 3. 11. 1910, byl to režisér, výtvarník, loutkář a grafik. Jeho neznámější filmové dílo je „Cesta do pravěku“, které je oceňováno dodnes i v zahraničí. Stezka „Po stopách E. Štorcha a K. Zemana“ byla dlouhá necelých 5 km a vedla po místních komunikacích i lesních pěšinách. Skrývala v sobě 7 informačních tabulí, na kterých byly ukryty tajné symboly a písmena. Po obdržení mapy jsme přišli k prvnímu stanovišti a odkryli první tajný znak. Druhé i třetí zastavení se také zdálo, ale čtvrté místo ne a ne objevit. Mapka

se zdála nepřesná, až po domluvě s místními domorodci, se nám podařilo postupovat dál. 7 symbolů a 7 písmen bylo úspěšně odhaleno a vylušťeno i tajenka, která zněla – Fantazie.

Celý výlet se mi líbil, vyšlo i krásné slunečné počasí. Dozvěděla jsem se hodně nových informací, úplně jinou formou, než je biflování z knih.

Kristýna Černovská, 7. A

Budu vám vyprávět o „Naučné stezce K. J. Erbena“. Ráno 20. března (čtvrtek) jsme jeli na výlet do Miletína. Když jsme dojeli na místo, dostali jsme od paní učitelky Pekárkové mapu s otázkami. Po dobu té cesty jsme se zastavovali u různých stanovišť a odpovídali jsme na otázky. Celá trasa měla asi 5 kilometrů. Cesta byla tak dlouhá a bolely mě nohy a bolelo mě všechno a byl jsem unavený

a všechny děti chtěly, aby to rychle uběhlo a měly to za sebou a mohly jet domů. I přes to utrpení se mi to líbilo. Cestou jsme potkali umělého vodníka a o kousek dál, když jsme přešli lávku, viděli jsme dřevěnou Polednici. Asi nejvíc se mi líbily ty dřevěné sochy Polednice a dřevěného pána na koni, který jakoby vyjížděl z lesa, a my jsme zarecitovali jednu sloku z Erbenovy balady. Nejdřív jsme recitovali a sedmá třída se fotila a pak jsme se vyměnili a my jsme se fotili a sedmáci nám přitom recitovali. Líbil se mi celý den, protože jsem si to užil a bavilo mě to.

Radek Masák, 6. třída

Budu vám vypravovat o tom, jak jsme byli 20. 3. 2014 na exkurzi v Ostroměři. Když jsme vystoupili z autobusu, tak jsme dostali papíry o naučné stezce Eduarda Štorcha a Karla Zemana. Na prvním stránce jsme měli obkreslovat podle tabulí symboly a vyluštit heslo. Dohromady tam bylo sedm tabulí, ale šestou jsme přeskočili, měli jsme málo času. Ušli jsme pět kilometrů v Ostroměři a ještě před tím několik kilometrů v Miletíně na stezce K. J. Erbena. Najednou jsme z ničeho nic zastavili. Zeptal jsem se paní učitelky: „Paní učitelko, proč stojíme?“ A paní učitelka mně řekla, že jsme zabloudili. Ale správnou cestu jsme za chvíli našli. Jak jsme odcházeli, tak jsme viděli bouračku a u ní stála policie. Na druhé straně jsme viděli poslední, sedmou tabuli. Když jsme si ten obrázek obkreslili, vyluštili jsme slovo Fantazie. Potom jsme nastupovali do autobusu. Nohy mě sice bolely, ale jak jsme přijeli domů, tak jsme si šli zahrát fotbal. Nejvíce se mi líbila cesta domů a obkreslování obrázků.

Ondřej Rejmont, 6. třída

Zprávy ze základní a mateřské školy

Závěr školního roku v základní škole

Pro žáky školy nastává čas dlouho očekávaného konce školního roku, pro pedagogy doba, kdy je čeká nejvíce práce: hodnocení, klasifikace, ukončení školního roku, ale zároveň i přípravy na další školní rok. Z krátkého ohlednutí za uplynulým školním rokem bychom kromě běžných aktivit vzdělávacího procesu mohli vyzdvihnout účast žáků školy na školních a mimoškolních soutěžích a olympiádách, kde všichni vzorně reprezentovali školu a město ať s vynikajícími nebo uspokojivými výsledky. Všem žákům děkujeme.

V průběhu školního roku naše škola opět nabídla žákům 1. a 2. stupně výběr zájmových kroužků, které jsou ve srovnání s jinými školami u nás bezplatné. Zastoupení kroužků bylo široké a nabízelo rozličné aktivity: paličkování, šachy, keramický kroužek, hra na flétnu, kroužek háčkování, modelářský kroužek, divadelní kroužek Vratné lahve, Dramatáček na I. stupni, literární kroužek, kroužek komunikace a vzta-

hy, výtvarný kroužek, kroužek přehazované a odbíjené a kroužek angličtiny hrou pro 1. stupeň. I přes široký výběr z nabídky nás trochu mrzí, že zapojení žáků do některých kroužků bylo minimální.

Škola i v tomto školním roce aktivně pracovala v oblasti projektů a grantů. Kromě grantu MŠMT pro oblast prevence kriminality (informace v samostatném článku) jsme v tomto školním roce úspěšně zakončili dlouhodobý projekt EU peníze školám ZŠ Kopidlno, podporovaný z fondů Evropské unie a prostředků MŠMT, ve kterém učitelé po dobu tří let trvání projektu vytvářeli, zpracovávali a ověřovali inovativní digitální učební materiály. Z prostředků projektu byly také zrenovovány a rozšířeny počítačové učebny na I. i na II. stupni školy a zakoupeny některé další učební pomůcky.

Přestože školní rok 2013/2014 směřuje teprve ke svému závěru, škola se již nyní aktivně připravuje na ten následující. Podle vý-

sledku zápisu žáků do první třídy můžeme již nyní konstatovat, že od září 2014 budeme mít ve škole opět po několika letech dvě první třídy, do kterých bude docházet celkem 34 žáků. Přípravy na tuto novinku již začaly.

Z dalších akcí připravovaných pro příští školní rok můžeme ještě prozradit např. zapojení školy do projektu Ovoce do škol, návrat školy k plaveckému výcviku v plaveckém areálu v Jičíně nebo také chystaný adaptační pobyt pro budoucí žáky 6. třídy.

Všem vycházejícím žákům přejeme na vybraných středních školách i v osobním životě hodně štěstí a úspěchů.

Na závěr bychom rádi poděkovali všem zaměstnancům školy za práci v uplynulém školním roce a také zřizovateli a ostatním našim příznivcům za podporu a spolupráci. Všem přejeme příjemné prožití letních měsíců.

Vedení ZŠ a MŠ Kopidlno

Žáci vycházející z 9. ročníku:

Střední školy a gymnázia

Název	místo	obor	dívky	chlapi
Lepařovo gymnázium	Jičín	všeobecné gymnázium 4leté	4	
Gymnázium Jiřího z Poděbrad	Poděbrady	všeobecné gymnázium 4leté	1	
Střední průmyslová škola elektrotechnická a VOŠ	Pardubice	informační technologie		1
Anglické gymnázium, SOŠ a VOŠ	Pardubice	gymnázium	1	
VOŠ a střední zdravotnická škola	Hradec Králové	zdravotnické lyceum	1	
Střední zdravotnická a VOŠ zdravotnická	Mladá Boleslav	zdravotnický asistent	1	
Masarykova obchodní akademie	Jičín	obchodní akademie	2	
Vyšší odborná škola a střední průmyslová škola	Jičín	informační technologie		1
SOŠ multimediálních studií	Poděbrady	multimediální tvorba	1	
Střední škola technická a řemeslná	Nový Bydžov	dopravní prostředky		1
SOU strojírenské	Mladá Boleslav	mechanik strojů a zařízení		1

3leté učební obory

SŠ gastronomie a služeb	Nová Paka	kuchař-číšník	1	
		truhlář		1
SOŠ a SOU	Nymburk	elektrikář-silnoproud		1
		mechanik opravář motor. vozidel		2
Střední škola technická a řemeslná	Nový Bydžov	řezník		1
		opravář zemědělských strojů		1

Žáci vycházející z nižších ročníků:

8. ročník:

Střední škola technická a řemeslná	Nový Bydžov	opravář zemědělských strojů		1
Střední škola zahradnická	Kopidlno	zahradník	1	
VOŠ a SPŠ	Jičín	strojní mechanik		3
Střední škola gastronomie a služeb	Nová Paka	kuchař-číšník	1	
SOU	Lázně Bělohrad	kuchař-číšník	1	
OU a Praktická škola	Hořice	zednické práce		1

7. ročník

Střední škola zahradnická	Kopidlno	zahradnické práce	1	
---------------------------	----------	-------------------	---	--

Nezařazen

				1
--	--	--	--	---

CELKEM

			16	16
--	--	--	----	----

Šestáci si obohatili literární vědomosti při Týdnu knihoven

Dne 10. března jsme se zúčastnili akce Týden knihoven. Tato akce se konala v městské knihovně neboli kulturním středisku. Povídali jsme si o autorech a jejich dílech a také o ilustrátorech. Potom jsme dostali test také na autory, díla a ilustrátory. Nakonec jsme si pět minut prohlíželi knížky. V knihovně se mi líbilo, protože ty bylo zase něco jiného, prostě se mi líbilo všechno, ale nejvíce posledních pět minut.

Hana Drncová, 6. třída

Dnes, 10. 3. 2014, jsme s naší třídou šli do knihovny, protože tam probíhal Týden knihoven. Když jsme přišli do knihovny, tak nám paní knihovnice řekla o spisovatelích a my jsme ji doplňovali a odpovídali na to, na co se nás ptala. Bylo to opakování ze všech besed od 1. třídy s názvem „Pojďte s námi do pohádky aneb co si pamatujeme z 1. stupně“. Potom jsme se rozdělili do čtyř skupin, ve kterých jsme zařazovali postavy k autorům a ilustrátorům. Mě to moc nebavilo, protože nám to nešlo. Spoustu věcí jsme nevěděli. Ale jinak v knihovně se mi líbilo, protože jsme si zopakovali to, co jsme si řekli už dávno, a bylo to lepší jít do knihovny než si to říkat jen ve třídě. Ale mohlo by to být delší.

Petra Štučková, 6. třída

Dne 10. 3. 2014 v probíhal v knihovně Kopidlno „Týden knihoven“. Bylo tam povídání o různých autorech/kách, např. Josef Čapek atd. Byla pro nás připravena soutěž o tom, jak jsme si co pamatovali. Potom jsme dostali malou odměnu (sladkost) a mohli jsme si vzít i masku na obličej. Besedu jsem si užila a ta soutěž mě zaujala a pobavila. Paní knihovnice byla milá. A jak jsme odcházeli, tak jsme odcházeli s tím, že jsme zase o něco chytřejší.

Karolína Vlasatá, 6. třída

Zprávy ze základní a mateřské školy

Zvířata soutěžila ve fotografiích

Daniel Pekárek

Žákovský parlament pracuje v ZŠ a MŠ Kopidlno od školního roku 2010/11. Do parlamentu jsou voleni vždy na začátku školního roku dva zástupci ze 3.–9. ročníku, kteří se scházejí pravidelně jednou za čtrnáct dní a zabývají se připomínkami provozu školy, prezentují svoje návrhy ke změnám a organizují akce pro žáky nižších ročníků. Parlament vyhlásil v lednu fotografickou soutěž Moje zvíře. Přípravy na soutěž začaly již v říjnu. Připravovaly se plakáty, kritéria pro hodnocení prací a vybíraly se odměny. Soutěžící byli rozděleni do tří kategorií podle tříd. Žáci chystali vyhodnocení soutěže a vše, co s tím souvisí. Soutěžní fotky hodnotili podle originality a nápaditosti, na fotkách musela být napsaná vizitka s nápisem ZŠ a MŠ Kopidlno a fotka nesměla být vyfocena mobilním telefonem. Všechny práce byly vystaveny na chodbě Městského úřadu v Kopidlně, kde proběhlo 28. března 2014 za přítomnosti starostky města paní Hany Masákové, pana místostarosty Jiřího Machuly, ředitele školy Pavla Berného a rodičů slavnostní vyhodnocení soutěže a předání cen. Někteří členové parlamentu si připravili krátké recitační pásmo se zvířecí tematikou.

V první kategorii soutěžily 4 fotky, jedna byla vyřazena pro nesplnění zadání.

Na 3. místě se umístil Dominik Berko ze 3. třídy.

Na 2. místě se umístil Ondřej Nagy z 1. třídy.

Na 1. místě se umístil Daniel Pekárek ze 3. třídy.

Ve druhé kategorii soutěžilo osm žáků, dvě fotky byly vyřazeny pro nesplnění zadání.

Cenu útěchy získává Lucie Přenosilová z 6. třídy.

Na 3. místě se umístila Klára Volková ze 4. třídy.

Na 2. místě se umístila Eliška Chaloupková, Jakub Rejmont a Petra Přenosilová, všichni ze 4. třídy.

Na 1. místě se umístila Nela Nekovaříková ze 4. třídy.

Ve třetí kategorii se sešly tři práce, jedna fotka byla vyřazena pro nesplnění zadání.

Na 2. místě se umístila Sára Pluhařová z 8. A.

Na 1. místě se umístila Kristýna Černovská ze 7. třídy.

Žákovský parlament ZŠ a MŠ Kopidlno

Kristýna Černovská

Nela Nekovaříková

Co mi dala a nedala
základní škola

Jak to vidí žáci 9. třídy

Opravdu je tomu tak dávno? Už devět let. Pamatuje si někdo, jací jsme byli? Jak jsme mysleli? A teď... Kdyby vedle nás postavili naše dřívější já, dokázali bychom ho přijmout?

Ve škole jsme od té doby strávili spoustu času, spousta trapasů a šťastných chvil se od té doby odehrála. Byla to právě škola, kde jsme prožili většinu zážitků. A každý z nich nás změnil. Možná jen nepatrně, ale změnil.

Ale přestávky nebyly jediné, co jsme ve škole měli. Ze začátku jsme se těšili. Kde jsou teď ty časy, když jsme se učili psát, číst nebo také počítat. To, co je pro nás teď samozřejmé. Teď bychom asi všichni řekli, že nás škola otravuje, že bychom ji zrušili. Ale co bychom byli bez ní? Žili bychom jak zvířata, nevzdělaně bychom se honili po louce a sotva uměli mluvit.

I přes to, že nás to teď štve, musíme si přiznat, že škola je důležitý základ našeho života, na kterém můžeme dále stavět naši povahu a vědomosti. Můžeme se dívat, jak se lidstvo změnilo jen za dobu našeho života. A to pouze díky tomu, že jiní chodili do škol, stejně jako my, a dále rostli.

Nám bude zanedlouho nabídnuta tato možnost také. My nahradíme velká i malá místa, kde jsou teď jiní lidé. A to díky škole. Máme sice před sebou většinu svého života. Za chvíli si na tento krátký okamžik v našem životě ani nevzpomenem. I přesto dále budeme stavět na tom, co jsme se doteď naučili a čím jsme se stali.

Radek Kemr

A co mi vlastně škola dala? Především jsem se naučila číst, psát a počítat. Moc dobře si uvědomuji, že spoustu základů z matematiky, českého jazyka a anglického jazyka budu moci čerpat i na střední škole. Kromě těchto užitečných věcí jsem zde zažila i spoustu legrace se svými spolužáky. Jsem ráda, že jsme vytvořili tak dobrou partu, kde nikdo nekazí žádnou zábavu. Co mi vlastně škola nedala nebo vzala? Abych řekla pravdu, spoustu volného času, který by se dal trávit lépe než sezením nad učebnicí. Ale nyní už vím, že vzdělání je pro můj budoucí život opravdu důležité. Chci jít na střední školu, a bude-li se mi dařit, chtěla bych studovat na vysoké škole. Ale o tom, co dál, začnu přemýšlet až za čtyři roky. Jsem ráda, že jsem strávila celých devět let základní školy se svými spolužáky, po kterých se mi bude stýskat. Ale život jde dál a já si opět budu muset zvyknout na další nové spolužáky a prostředí.

Kateřina Klučilová

Zprávy ze základní a mateřské školy

Mateřská škola vyrazila do zábavního parku Mirakulum

Náš letošní školní výlet nás zavedl do zábavního parku Mirakulum v Milovicích. V nádherném areálu, který se rozkládá pod širým nebem, jsme objevili opravdu jedinečné atrakce pro malé i velké. Hned v úvodní části parku nás ohromily obří trampolíny, které jsme samozřejmě hned vyzkoušeli.

Předškoláky nadchlo lanové centrum a monumentální třípatrový dřevěný hrad, který parku dominuje a je propletený visu-

tými mostky, skluzavkami a prolézačkami. Pod jeho základy jsme se proplétali sítí podzemních chodbiček, do kterých by nás bez vlastních baterek nepustili. Na naše nejmenší zapůsobila Země prasátka Pigyho, která je plná skluzavek, prolézaček i malého podzemního tunelu.

Děti si pohrály na velkém pískovišti a pohladily domácí zvířátka v mini zoo. Všichni jsme bloudili keřovým labyrintem, ze

kterého jsme ale úspěšně našli cestu ven a mohli vyrazit k provazové stěně, lanovce a ke spoustě dalších prolézaček. Po celý den nás provázelo sluníčko a azurově modré nebe. Výlet se nám po všech stránkách vydařil, dokonce jsme se i opálili (někteří i připálili). Zážitky byly opravdu silné. Všichni jsme se báječně pobavili a strávili dopoledne plné pohybu. (am)

Recitační soutěž v Rožďalovicích

Ve středu 12. března 2014 proběhl v budově rožďalovické školy 14. ročník recitační soutěže Veselá básnička. Soutěžit přijelo celkem 53 dětí ze šesti škol. Setkali se recitátoři z Rožďalovic, Kopidlno, Dymokur, Běchar, Křince a Dětenic. Nejpočetněji zastoupenou kategorií byli žáci 2. ročníku, kteří se sešli v počtu 11 žáků. Výkony recitátorů hodnotily dvě poroty. V porotě odborné zasedly paní učitelka M. Bretová z Dě-

tenic, paní učitelka z kopidlenké MŠ a předsedkyní poroty byla paní učitelka Jana Červinková z rožďalovické školy. Žákovská porota pracovala ve složení Blanka Malá (9. tř.) v roli předsedkyně poroty, Denisa Dušková (8. tř.) a Katka Hůlková (7. tř.). Mnohdy byly výkony žáků velmi vyrovnané a bylo nesnadné určit ty nejlepší. Jak porota rozhodla o umístění, vidíte v tabulce.

MŠ	1. místo	2. místo	3. místo
odborná porota	Anna Červinková (Kopidlno)	Vlastík Kunc (Rožďalovice)	Štěpán Michálka (Rožďalovice)
žákovská porota	Vlastík Kunc (Rožďalovice)	Anna Červinková (Kopidlno)	Rozálie Komárková (Kopidlno)
1. třída	1. místo	2. místo	3. místo
odborná porota	Lukáš Suchý (Rožďalovice)	Marie Vítová (Kopidlno)	Veronika Kvapilová (Dětenice)
žákovská porota	Lukáš Suchý (Rožďalovice)	Martina Havlová (Křinec)	Marie Vítová (Kopidlno)
2. třída	1. místo	2. místo	3. místo
odborná porota	Barbora Červinková (Kopidlno)	Tomáš Vorel (Dětenice)	Tereza Hojsáková (Rožďalovice)
žákovská porota	Tereza Hojsáková (Rožďalovice)	Miloslav Mráček (Rožďalovice)	Nikola Myřková (Dymokury)
4. třída	1. místo	2. místo	3. místo
odborná porota	Nikola Petrtýlová (Dymokury)	Nela Nekovaříková (Kopidlno)	Nikola Ditrichová (Křinec)
žákovská porota	Nikola Petrtýlová (Dymokury)	Jiří Havel (Křinec)	Nela Nekovaříková (Kopidlno)
5. třída	1. místo	2. místo	3. místo
odborná porota	Lucie Hamanová (Dětenice)	Patricie Rumlová (Dětenice)	Štěpánka Rančáková (Kopidlno)
žákovská porota	Patricie Rumlová (Dětenice)	Štěpánka Rančáková (Kopidlno)	Dana Kopecká (Rožďalovice)

Děti se bavily s rytíři při slavnostech slunovratu

V sobotu 7. června uspořádala kulturní komise města Kopidlno Dětský den – Slavnosti slunovratu. V dopoledním křídování u nádraží soutěžilo přes 60 dětí, některé obrázky byly takřka uměleckými díly a vybrat v každé ze tří kategorií tři nejkrásnější byl pro čtyřčlennou porotu velice těžký úkol.

Na odpolední program na fotbalové hřišti se přišlo bavit a soutěžit 162 dětí, a měly připravený vsutku bohatý program. Po vyhlášení vítězů křídování a předání di-

plomů a cen bylo odpoledne zahájeno výstřelem z hmoždíře a rytířskou pohádkou O skále, kterou předvedla skupina Igneus. Rytíři také v průběhu celého odpoledne dětem i dospělým předváděli lukostřelbu, zbroje a organizovali i rytířské soutěže. Svůj stánek měl na hřišti i Eko-kom, kde se děti zábavnou formou učily třídit odpady. Střelecký klub Kopidlno postavil na hřišti zasíťovanou střelnici, kde si děti mohly vyzkoušet mušku v paintballu. Nechyběl ani koutek pro mrňousky chráněný pro-

ti slunci a překvapením dne byl obrovský skákací hrad, jehož součástí byly i skluzavky a prolezky. Jako každoročně si děti po absolvování 4 soutěžních disciplín vybraly ve stánku cenu, zdarma dostaly i nanuka. Počasí nám opět přálo, nebe bylo bez mráčku, a tak přišlo vhod i spuštění rozstříkovačů v závěru akce. Děkujeme paní Knížkové, která věnovala jako každoročně poukazy na zmrzlinu a ledovou tříšť do své cukrárny pro všechny, kteří se umístili v křídování. (JaN)

Kopidlenský park a zámek, jak je neznáme

Revitalizace zámeckého parku prováděná začátkem tohoto roku Střední školou zahradnickou Kopidlno otevřela pro návštěvníky i obyvatele Kopidlno nový, dříve neznámý pohled z náměstí na kopidlenský zámek. Informace, že bude vykáceno 130 ks stromů,

jistě nejednoho obyvatele vyděsila. Procházka parkem nás však přesvědčí o tom, že akce parku prospěla. K nepoznání je zadní část parku – místa, kde bývalo přírodní divadlo a pak mnoho let husté roští a vysoká tráva. Fotografie jsou ze začátku května 2014. (kl)

Zprávy ze zahradnické školy

Flora Olomouc 2014

Čestné uznání putovalo z Olomouce do Kopidlna

Letošní jarní etapa mezinárodní květinové výstavy a zahradnického veletrhu Flora Olomouc proběhla v zrekonstruovaném pavilonu A. Hlavní expozici „Divotvorná zahrada“ navrhl známý zahradní architekt Ing. Zdeněk Sendler.

Vendula Dadoková a Matěj Šitina (2. ročník studijního oboru zahradnictví) vytvořili pod vedením učitelek Hany Hladíkové a Nadi Novotné expozici ze živých květů, která byla laděna do bílo-růžové barvy a za níž získala Střední škola zahradnická Kopidlno čestné uznání.

Naďa Novotná, učitelka odborného výcviku

Foto: archiv zahradnické školy

Jak jsme viděli „Divotvornou zahradu“

Foto: Andrea Smolíková

Hlavní květinová expozice Divotvorná zahrada se nacházela v pavilonu A. Záhony tvořily tisíce kusů rostlin. Byla zde k vidění jezírka, okolo kterých stály naaranžované barevné tulipány, narcisy, hyacinty a modřence, ale také květiny ve vázách, což byly třeba lilie, kosatce, hledíky, růže, frézie. Nad tím vším závěsné aranžmá s řezanými květinami a ve velkých závěsných mísách netýkavky, ledovky nebo také muškáty. Rostly zde také různé druhy kaktusů a sukulentních rostlin. Expozice byla obohacena o vystavené svatební šaty a aranžmá a expozici jihoamerického Peru (orchideje, kávy, buráků atd.). Mohli jsme si tu také posedět v čajovně uprostřed bonsajů a orchidejí. Olomoučtí květináři a aranžéři to měli opravdu pěkně udělané a vymyšlené, navíc to tam nádherně vonělo díky řezaným květinám. Bylo příjemné, že tam měli puštěné hlasy ptáků, což dodávalo celé prohlídce příjemnou a pozitivní atmosféru.

*Andrea Smolíková, Hana Havlová
(3. ročník, studijní obor zahradnictví)*

Vůbec nejzajímavější byl jednoznačně pavilon A. U vchodu nás zaujaly různě barevné kombinace květů tulipánů, narcisů, kosatců, hvězdniců (amaryllis) a mnoha dalších.

Pavilon byl vytvořen na téma plovoucí zahrady. Byla zde umělá jezírka s vázami lilií a orchidejí, která působila harmonicky. Kolem byly napíchnuty tulipány a narcisy a vysázeny begonie. Aby celá expozice vypadala reálněji, byl ve vodě žabinec.

Ze stropů visely na provázcích navázané květiny. V dolní polovině byly květiny živé, mezi ně patřily hvězdničky, tulipány a lilie, horní tvořily rostliny umělé.

V zadní části pavilonu A byly vystaveny svatební šaty, ke kterým byly uvázané speciální svatební kytice, které vázali floristé z různých škol. Každou hodinu probíhala ukázka vazby kytic.

Celý pavilon A byl ze všech nejhezčí a jsme moc rádi, že jsme mohli Floru Olomouc navštívit.

*Michaela Schreyerová, Filip Šnajdr
(3. ročník, studijní obor zahradnictví)*

Kopidlensští zahradníci si s kulturou rozumějí

Žáci každoročně zhlédnou několik divadelních představení. Jezdí do Klicperova divadla v Hradci Králové a Městského divadla v Mladé Boleslavi. Mladí zahradníci se do „kultury“ také aktivně zapojují.

Zahradnická škola v Kopidlně je známá zájmem o estetiku a smyslem pro krásu. Věděli jste ale, že jezdíme také do divadla? Tento rok máme za sebou již tři představení. V Mladé Boleslavi jsme navštívili činohru Úplné zatmění, do Hradce Králové jsme se vydali na Podivné odpoledne doktora Zvonka Burkeho a na Labutí jezero.

Paní učitelka Dana Benešová nám většinou dá možnost, abychom si představení sami vybrali. My, co do divadla jezdíme, jsme pokaždé velmi nadšeni. Myslím si, že nás bude přibývat a budeme potřebovat víc autobusů.

*Lucie Kamenická (2. ročník,
studijní obor zahradnictví)*

Každý rok jezdíme několikrát za rok na divadelní představení. Naposledy jsme navštívili Labutí jezero v Klicperově divadle. Sešli jsem se v 18.00 hodin před bránou školy. Tam už na nás čekal autobus s našimi učiteli. Nastoupili jsme a jelo se. Cestou jsem přibrali další žáky. Všichni jsme se těšili, až si v divadle sedneme na svá místa a hra začne. Po skončení představení jsme odměnili herce dlouhým potleskem.

*Roman Zajíček (2. ročník,
studijní obor zahradnictví)*

Většinou se představení všem líbí. Když účinkuje oblíbená herečka Tomicová, tak jí žáci předávají květiny. Cestou zpět o hře debatujeme.

*Šárka Kůrková, Adéla Bergerová
(2. ročník, studijní obor zahradnictví)*

Dramatický kroužek domova mládeže nacvičil historický příběh „Johanka z Arku“. Vystoupili s ním na nádvoří zámku a v loňském školním roce zahajovali v divadle J. K. Tyla v Lomnici nad Popelkou 10. ročník Miniveletrhu cestovního ruchu. Karolína Pospíšilová (studijní obor zahradnictví) zpívala v červnu 2013 na Slavnostech slunovratu v Nové Pace duet z muzikálu Pomáda s Milanem Peroutkou, synem legendárního bubeníka skupiny Olympic.

Zprávy ze zahradnické školy

Kulíšková herna na Kopidlenských slavnostech

Dětem i dospělým se na Kopidlenských slavnostech představí Muzeum výroby dřevěných hraček Detoa Jiřetín pod Bukovou a Muzeum stavebnice Merkur Police nad Metují. Součástí bude také dětská floristická dílnička.

Chlapci a děvčata si vyrobí vlastní dřevěnou hračku a postaví si model ze stavebnice

Merkur. Vyzkouší si ovládat modelové kolejiště a pohrají si se stavebnicí Seva. Pod vedením žákyn ze Střední školy zahradnické si mohou také vytvořit vlastní aranžmá ze suchého materiálu. Kulíšková herna – program dětského Radia Kulíšek (www.radio-kulisek.cz) – pobavila už tisíce dětí i dospělých v Česku i za hranicemi.

Kopidlenští zahradníci v zemi tulipánů

Prvomájové dny strávili žáci a žákyně mezi květinami, sýry a vodními silnicemi Holandska.

Poprvé v životě jsem jel do ciziny. Bylo to super. Mezi mé největší zážitky se bezesporu řadí Severní moře, jízda na lodi po amsterdamských kanálech i ubytování v chatkách. Nádherný výhled na jezero Markermeer (původně známé pod názvem IJsselmeer) mi zůstane dlouho v paměti.

*Zdeněk Heřman (2. ročník,
učební obor zahradník)*

Největším zážitkem z cesty do Holandska pro mě byla květinová burza v Aalsmeeru. Z celého světa sem vozí květiny. Je to jeden

z největších aukčních trhů s řezanými květinami a rostlinami na světě. V prostorné hale se třídí a pak nakládají do kamionů. Ty je dopraví na nedaleké mezinárodní letiště, odkud putují k zákazníkům do celého světa.

*Ondřej Česák (2. ročník,
učební obor zahradník)*

První večer se stůl v naší chatce proměnil ve „švédský stůl“, na kterém se objevily zásoby, které jsme si dovezli z domova. U chatky bydlely kachny včetně několika rodinek s malými káčaty. Loudily na nás jídlo, a tak jsme jim občas něco hodili.

*Aneta Pažoutová (2. ročník,
učební obor zahradník)*

Kurzy pro tvorbu a správu zeleně a floristické kurzy

Střední škola zahradnická v Kopidlně získala v rámci grantu – Podpora nabídky dalšího vzdělávání v Královéhradeckém kraji Operačního programu vzdělávání pro konkurenceschopnost – projekt s názvem „Kurzy pro tvorbu a správu zeleně a floristické kurzy“ pod registračním číslem CZ.1.07/3.2.10/05.0029.

Cílem prakticky zaměřených kurzů pro správu a údržbu zeleně je seznámit účastníky se současnými trendy a možnostmi při zakládání a údržbě zeleně na veřejných prostranstvích nebo ve volné krajině. Při floristických kurzech se účastníci dozvědí o moderních trendech ve vazačství a aranžování.

18.–19. července 2014 proběhnou dvoudenní kurzy na téma „Svatební floristika“ a „Letní kytice“. Kurzy pro správu a údržbu zeleně začnou 21. července 2014 jednodenním kurzem na téma „Netradiční materiály v sadovnické kompozici“. Bližší informace a přihlášku zájemci najdou na webových stránkách školy www.zahradnicka-skola-kopidlna.cz.

*Hana Hladíková, učitelka Střední školy
zahradnické Kopidlna*

Zprávy ze zahradnické školy

Děčínská kotva 2014 – Mistrovství floristů České republiky

Děčínská kotva je floristická soutěž ve vázání a aranžování květin pro studenty středních odborných i vysokých škol a pro profesionály. Letošní ročník soutěže probíhal v polovině května v jižním křídle děčínského zámku. Během dvou soutěžních dnů plnili soutěžící celkem čtyři úkoly. Letošní mistrovství floristů České republiky Děčínská kotva bylo inspirováno krásami a kouzlem přírody. V lůně přírody – tak znělo téma 43. ročníku soutěže.

Úkol č. 1: „Letní slunovrat“ – vypichovaný věnec

Úkol č. 2: „Bud' připraven“ – tajná disciplína

Úkol č. 3: „Louka v dlani“ – svatební kytice

Úkol č. 4: „Rozkvetlá zákoutí“ – sesazovaná kompozice do exteriéru

Střední škola zahradnická se pravidelně této soutěže účastní. V letošním roce se Děčínské kotvy zúčastnily dvě studentky Adéla Dlabolová a Anežka Hlavová, obě studentky 2. ročníku. Anežka Hlavová získala v soutěži krásné 3. místo za sesazovanou kompozici na téma „Rozkvetlá zákoutí“. Soutěž přinesla studentkám nejenom pěkná umístění, ale také cenné zkušenosti, které využijí ve své další profesní kariéře.

Hana Hladíková, učitelka Střední školy zahradnické Kopidlno

Foto: archiv zahradnické školy

TWISTER V klubovně domova mládeže se uskutečnila společensko-sportovní hra Twister, již se zúčastnilo 10 soutěžících, které podporovali fandové. Hru znají žáci již z dřívějších let a i sami ji hrají ve svém volném čase. Všichni si užili spoustu legrace i konkurenční boj.

Jana Hradecká,
vychovatelka domova mládeže

Nové stoly už slouží
při odborné praxi

Výuková pracoviště Střední školy zahradnické prošla přes zimu modernizací. Ve zrekonstruovaném skleníku se učí také žáci učebního oboru zahradnické práce.

Nové stoly v naší květinárně jsou velmi praktické a velké. Samy se zavlažují, a máme tak daleko méně práce. Jsem nadmíru spokojen.

Marek Doležal, 3. ročník,
učební obor zahradnické práce

Mně se zrekonstruovaný skleník velice líbí. Je to estetické a praktické. Rostliny nemusíme zalévat, zalévají se samy. Menší nevýhodou je to, že mezi jednotlivými stoly není tolik místa. Navíc jsou vyšší, což může někomu vyhovovat více a někomu méně. Podle mého názoru ale celkově převažují výhody.

Aneta Rejzková, 3. ročník,
učební obor zahradnické práce

Zprávy ze zahradnické školy

Školní strom aneb co vyjadřuje logo školy

Žáci 3. ročníku učebního oboru zahradnické práce vytvořili v zámeckém parku z přírodního materiálu strom – logo Střední školy zahradnické Kopidlno. Jejich dílo popsali spolužáci z 1. a 2. ročníku.

„Školní strom“ je pěkný. Použili k tomu větve javoru s listy, které představují žáky, kmen vyjadřuje učitele a kořeny vedení školy.

*Veronika Kodoušková a Žaneta Černá
(1. ročník, učební obor zahradnické práce)*

Z kůry udělali kmen. Každý javorový list je jeden žák.

*Kateřina Řeháčková a Kristýna Maděrová
(1. ročník, učební obor zahradnické práce)*

„Přesunuli“ výuku na jeden den do Hradce Králové

Zahradníci v královéhradeckém Aldisu.
Foto: Jana Tauchmanová

Žáci 2. ročníku učebního oboru zahradnické práce navštívili Kongresové centrum Aldis a Hitrádio Magic. Noví učitelé jim podrobně ukázali známé kulturní zařízení i východočeské rádio.

Díky netradiční výuce si umíme představit, jak funguje velké kulturní zařízení. Prošli jsme všechny sály, navštívili pracoviště zvukaře, osvětlovače a nahlédli i do zázemí – šatny pro účinkující, sklad výstavních stánků apod.

*František Podešva, 2. ročník
učebního oboru zahradnické práce*

Od rozhlasových profesionálů jsme se dozvěděli, jak by mělo rádio „šlapat“, a viděli jsme, jak se dělají reklamy, sledovali jsme moderátora přímo při živém vysílání.

*Marian Jehlár, 2. ročník
učebního oboru zahradnické práce*

A jak srovnal královéhradecký Aldis a Hitrádio Magic kopidlenský zahradník Jakub Kopecký? „Rádio bylo docela malé a Aldis velký.“

Úspěšní absolventi studijního oboru zahradnictví převzali maturitní vysvědčení v reprezentativní místnosti kopidlenského zámku.
Foto: Hana Hladíková

Rubriku připravuje Jana Tauchmanová

Měsíc čtenářů ve znamení Bohumila Hrabala

Měsíc březen byl věnován v knihovně Kopidlna spisovateli Bohumilu Hrabalovi.

Motto vyhlášené pro letošní rok znělo „Hrabalovský rok v knihovnách“.

Také naše knihovna nezůstala pozadu, a tak jako v ostatních měsících i tento aktuální měsíc věnovala svým čtenářům a příznivcům.

Počátek měsíce byl věnovaný spisovateli Zdence Hamerové, která si pro své příznivce připravila zajímavou besedu, ve které se především zaměřila na svou tvorbu.

Nezapomnělo se ani na naše seniory, pro které byla připravena tolik oblíbená a praktická přednáška zaměřená na práci s počítačem a internetem.

Samozřejmě součástí mé práce jsou besedy s mladou generací, studenty Střední zahradnické školy v Kopidlně, žáky naší základní školy a školní družiny pod vedením paní vychovatelky paní Hany Mlejnecké. Besedy, tak jako v předcházejících letech, vycházejí z požadavků pedagogů daných škol. Účast dosáhla celkového počtu 265 mladých návštěvníků, bylo zorganizováno celkem 14 besed.

Co říci závěrem? Uvádím některé názory žáků základní školy:

Dne 12. března jsme navštívili knihovnu. Paní Komárková nám vysvětlila mezinárodní desetinné třídění naučné literatury, jak se třídí podle čísel. Pod každým číslem je jiný druh knihy. Také nám řekla, že v beletrii se knihy třídí podle příjmení autora. Pak nám ukázala nové stránky knihovny a řekla nám, že se dá v on-line katalogu najít knihy a zarezervovat je. Nakonec jsme zkoušeli hledat knihy, které nás zajímaly.

Klára Knížková

12. 3. jsme byli v kopidlenké knihovně. Probírali jsme tam naučnou literaturu. Paní Komárková se nás ptala, co je to naučná literatura. Nejvíce odpovídala Veronika Tanečková. Potom jsme se dozvěděli, že můžeme najít knihy podle příjmení spisovatelů. Paní Komárková nám ukázala, jak si můžeme zamluvit (zarezervovat) knížku na internetu nebo přes kopidlenké stránky taky na internetu. (Nebo najít knížku podle klíčového slova.) U naučné literatury jsme se dozvěděli, že si to, co hledáme, můžeme najít na jednom papíru podle čísel, který je v knihovně vyvěšený. Říká se mu mezinárodní desetinné třídění.

Adéla Vohánková

Zjistili jsme, co je to Mezinárodní desetinné třídění. Také jsme se dozvěděli, co je to beletrie. Beletrie je nenaučná literatura (pohádky). Dozvěděli jsme se něco blíž o fantasy, protože je rozdíl mezi fantasy a sci-fi. Fantasy je něco smyšleného jako Harry Potter, je to podle naší fantazie. Sci-fi je zase něco z budoucnosti, třeba umělá inteligence.

Katalog on-line

Katalog on-line je katalog knihovny na internetu. Slouží k rezervování knih z domu, třeba když venku prší a nechceme se v tom dešti vláčet do knihovny. Jednoduše najdeme knížku, kterou chceme, můžeme se podívat na informace o knížce. A když zrovna není volná, tak si ji můžeme zarezervovat. Katalog najdeme na stránkách knihovny.

Martin Lagron

Mezinárodní desetinné třídění u naučné literatury

Paní knihovnice Komárková nám řekla, jak se dělí knihy: beletrie, fantastická literatura, sci-fi, naučná literatura, dětská beletrie, ...

Nyní knihovnice vymyslely nové třídění, a to dělení knih do různých skupin (sport, zvířata, dějepis, zeměpis, ...). Každý tento obor nebo věda mají své číslo a jsou v knihovně zařazeny podle něj. Takže když hledáme knihy o koních, najdeme všechny knihy, které knihovna má, na jedné polici.

Beletrie, fantastická literatura, sci-fi

Beletrie = krásná literatura, jsou to romány, povídky, básně, horory, ... (Babička od Boženy Němcové, Máj od Karla Hynka Máchy).

Fantastická literatura jsou vymyšlené příběhy např. o dracích, elfech, trpaslících a hobitech (Křišťály moci od Michaely Burdové, Pán prstenů a Hobit od Johna Ronalda Reuela Tolkiena).

Sci-fi je vědecko-fantastická literatura, většinou o vesmíru a budoucnosti, např. roboti, mimozemšťané (Zemí šelem od Ondřeje Neffa, Dvacet tisíc mil pod mořem od Julese Vernea).

On-line katalog

Na on-line katalogu nám paní Komárková ukázala, jak si můžeme zapůjčit knihu z do-

mova přes internet, když se nám nechce jít do knihovny nebo je ošklivé počasí. Knížku si můžeme najít např. podle autora nebo podle názvu. Když má někdo knihu vypůjčenou a já si ji chci také půjčit, tak si můžu zamluvit termín, na kdy chci, a po vrácení si knihu můžu vyzvednout ve smluveném termínu.

Natálka Prokopová

V knihovně nám paní knihovnice ukázala, jak se pracuje s mezinárodním desetinným tříděním u naučné literatury. Potom jsme rozlišili, co je naučná literatura a co beletrie. Beletrie jsou povídky a pohádky. Ale beletrie nejsou jen povídky, ale i sci-fi. To je to, co se stane, ale ve vesmíru. A fantastická literatura je to, co bude v budoucnu na Zemi.

Ještě jsem se dozvěděla o novém katalogu on-line. Tam si můžeme zamluvit knížku, kterou chceme. Ale musíme být zaregistrovaní v knihovně.

Veronika Tanečková

Pozadu za svými malými kamarády nezůstávali ani ti starší, kteří se vyslovovali k naší knihovně. Ze závěru vyplývá, že by chtěli mít přístup k on-line katalogu z tepla svých domovů a zajistit si požadovaný titul přímo ze serveru, podívat se do svého čtenářského konta a danou knihu si zarezervovat. Zároveň byl vznesen požadavek na zakoupení odborné literatury pro vysokoškolské studenty, kteří v tomto ohledu cítí velký nedostatek. Personální zajištění naší knihovny bylo hodnoceno ve všech ohledech kladně, také prostředí naší knihovny stále vyvolává kladné pocity ve všech návštěvnících. Na druhou stranu jsou záporně hodnoceny některé děti, které svým „neuralým“ způsobem narušují klid při výpůjčních dobách.

Romana Komárková

Spisovatelka Zdenka Hamerová besedovala v kopidlenské knihovně

V měsíci dubnu přivítala knihovna v Kopidlně ve svých prostorech autorku detektivních románů Zdenku Hamerovou.

Zdenka Hamerová se narodila 2. listopadu 1971. Přestože se narodila v Mělníku, své dětství prožila v Lysé nad Labem a částečně i v Nymburce, kam ráda jezdila k babičce. Později vystudovala Střední zemědělskou školu v Brandýse nad Labem, poté nastoupila jako referentka odboru kultury Úřadu městské části Praha 8.

Nyní žije na půli cesty mezi těmito dvěma místy v Sadské. Je vdaná, má tři děti Marii a dvojčata Amálii a Norberta. Jak sama říká, v rámci duševní terapie se začala po večerech věnovat psaní, které se stalo jejím velkým koníčkem. A píše hlavně to, co ji baví – lidské příběhy plné tajemství, intrik, manipulace a napětí. Její hrdinové žijí v českém prostředí mezi obyčejnými lidmi.

Autorka nepíše jen detektivní romány, ale i povídky. Celkem zahrnuje její bibliografie šest románů a pět povídek. Za svou literární

tvorbu získala mnohá ocenění, byla nominovaná na cenu Havrana za nejlepší detektivní povídku roku 2005, za povídku Žárlivec získala Havrana za rok 2007 a za povídku Pozdní noc získala 2. místo v soutěži o Cenu Společnosti Agathy Christie v roce 2008.

Autorka o své tvorbě sama říká:

„Když to shrnu, všechny knížky jsou o tom, že se hlavní hrdina nebo hrdinka dostane do zapeklitého průšvihů a musí se z něj sám dostat. Rozebírat, co při tom dotýčný prožívá, a pořádně zamotat děj a pak ho zase rozplést tak, aby pointa byla pro čtenáře co největší překvapení, je to, co mě baví nejvíc...“

Velkou škodou zůstává, přestože jsme se tomuto setkání intenzivně věnovali a zajistili potřebnou propagaci, že se celá akce nesečkala s tak velkou odezvou a pochopením mezi občany Kopidlna, jak jsme očekávali. Na besedu dorazilo pouze sedm příznivců tvorby mladé autorky, kteří však na konci besedy odcházeli velmi spokojeni.

Romana Komárková

A co k samotné besedě řekla sama autorka?

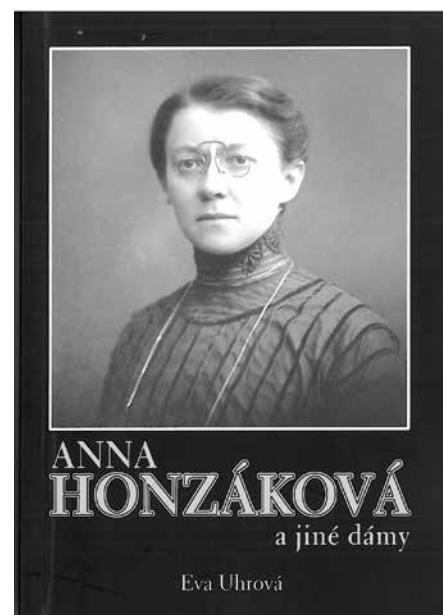
„Děkuji za vřelý přijetí v nových prostorech kulturního a vzdělávacího centra a vaší krásné knihovny. Jsem ráda a je mi ctí, že jsem mohla představit své knížky a povídky, říci pár slov o knize, která teprve vyjde (Klejinčino tajemství), a poznat příjemné a milé lidi z Kopidlna.“

Také na Facebooku napsala krátký vzkaz svým čtenářům:

*Na apríl v kopidlenské knihovně :-))
Byl to moc fajn výlet, krásná nová knihovna a milí lidé.*

Přijďte si půjčit knihu

Anna Honzáková a jiné dámy

MUDr. Anna Honzáková se narodila 16. listopadu 1875 v Kopidlně, zemřela 13. října 1940 v Praze.

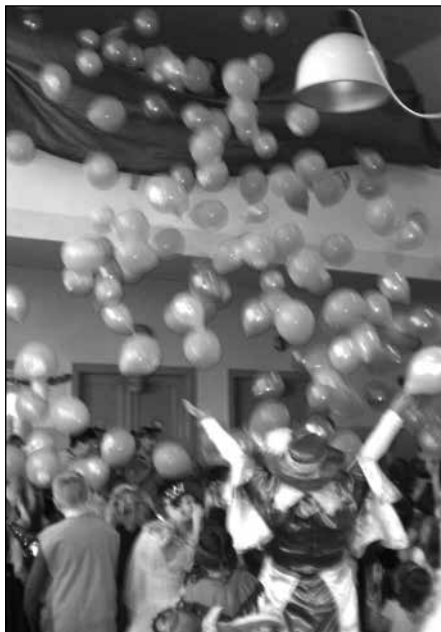
„Život mě naučil hned od mládí jít rovnou kupředu a neohlížet se napravo ani nalevo po cizím mínění.“ Slova Anny Honzákové, první lékařky promované na Univerzitě Karlově, napovídají, že její cesta ke vzdělání a k uplatnění nebyla snadná. Rozhodla se pro gynekologii a porodnictví, stala se pravou Matkou matek.

První ucelený, čtivý a dokumentární životopis. MUDr. A. Honzáková se věnovala také ženským spolkům, zdravotní a osvětové výchově a v neoficiální pěstounské péči odchovávala dvě děti. Do knihy jsou zařazeny příběhy dalších tří žen. Z gymnazijních tříd Albíny Honzákové, charismatické profesorky Minervy, vyšly dvě generace ženské inteligence. Marie Baborová-Čiháková, první česká žena s doktorátem, i po sňatku částečně skloubila vědu s rodinou. Ani Anděla Kozáková, první česká právnička, neměla cestu k osamostatnění jednoduchou. Jejím pozdějším odchodem do exilu přišla česká společnost o významnou osobnost prvorepublikové ženské elity.

Senioři se učí s počítačem

V závěru loňského roku se Kulturní a vzdělávací centrum Kopidlna přihlásilo do projektu „Senioři komunikují“ pro rok 2014. Kurzy se týkají obsluhy PC a jsou zastřešeny Nadačním fondem manželů Livie a Václava Klausových. V letošním roce bylo předloženo 99 žádostí a schváleno 27 kurzů. Naše město se stalo jedním z vybraných a kurzy, které jsou zcela bezplatné, proběhnou v červnu na Kulturním a vzdělávacím centru Kopidlna. (rh)

Děšť balónků korunoval dětský maškarní bál

První letošní akcí kulturní komise města Kopidlno byl dětský maškarní bál Z pohádky do pohádky, který se konal v sobotu 29. března v místní sokolovně. Na osmdesát zvířátek, čarodějnic, čertíků, kovbojů a dalších krásných masek se zúčastnilo zábavného reje plného pohádek, písniček, soutěží a tance. Když doputovaly až do balónkového království, velkým překvapením nejen pro ně, ale i pro většinu dospělých byl děšť nafukovacích balónků, který se na všechny sesypal z balkónu sokolovny. Deset nejkrásnějších masek bylo tradičně odměněno plyšáčkem, zkrátka ale nepřišly ani ostatní děti, které mimo sladkosti dostaly i drobné hračky. (JaN)

Mlýnec roku 1900 pohledem čísel

Pokračujeme slíbeným čtením z farní knihy města Kopidlno s číselnými údaji o tehdejšímu obyvatelstvu a životě ve Mlýnci před více než 100 lety. Poklady nám poskytl keteňský kronikář Miloslav Sádlo.

V roce 1900 měl Mlýnec 353 obyvatel, což proti roku 1858 byl nárůst o 15 %. Z tohoto počtu bylo 191 žen (54 %) a 162 mužů (46 %). Proti předchozímu sčítání je poměr počtu mužů a žen takřka shodný.

Ve Mlýnci se narodilo 182 obyvatel z evidovaných, hlášených k pobytu (domovské právo) tu bylo 133 obyvatel. Z celkového počtu bylo 107 dětí do 15 let, což bylo celých 30 % všech obyvatel. To je o 15 % méně než při předchozím sčítání v roce 1858. Z celkového počtu dětí bylo 60 dívek (64 %) a 43 chlapců (36 %). Je zajímavé, že podíl dívek v populaci dětí ve Mlýnci výrazně stoupl. Průměrný věk obyvatel Mlýnce byl v roce 1900 28 let, tedy o 2 roky vyšší než při předchozím sčítání. Ve věku nad 50 let žilo tehdy v Mlýnci 57 obyvatel, což byl téměř dvojnásobek počtu lidí tohoto věku zaznamenaný před 42 lety. Nejstarším v obci byl pan Jan Bělka z čp. 9, narozený roku 1818, kterému bylo v době sčítání 82 let.

Za toto období se v obci postavilo 7 domů. Celkem jich soupis eviduje 50. Dům čp. 15 byl zcela prázdný. V jednom domě žilo průměrně, tak jako při minulé evidenci, 7 obyvatel. Raritou byl dům čp. 40, tzv. „kvartýry“, který sloužil jako ubytovna pro pracovníky statku Filipín, kde bydlelo celkem 70 lidí, z toho 21 dětí. Počet ubytovaných v těchto prostorách se za sledované období takřka ztrojnásobil. V Mlýnci tehdy žilo 62 úplných rodin, ale také 15 neúplných, kde děti vychovával jeden z rodičů, většinou matka. Počet rodin ukazuje, že v řadě domů žily dvě i více rodin pohromadě.

V obci se v roce 1900 objevují příjmení, jejichž potomci donedávna žili nebo ještě dnes ve Mlýnci žijí. Jsou to Brzákovi, Vynikalovi, Vojtíškoví, Drobečkoví, Martínkovi, Bělkovi, Šoltysovi, Pelantovi, Vohnoutovi, Droznovi, Válkovi, Vonkovi, Borovičkoví, Kubánkovi, Švorcovi, Hlaváčkoví, Jampilkovi, Čapkoví, Sedláčkoví, Seidlovi, Vovsovi, Milských. Objevují se tam ale příjmení, která zní současně dost exoticky: Tejchmanovi, Vřčundovi, Rambouskovi, Hančarovi, Hemišovi, Šidlovi, Kabelákoví, Janoušovi, Gotvaldovi, Čížovi, Tarabovi, Poříckých, Ekrtovi, Vágnerovi, Zajdovi,

Bínovi, Kobrovi.

V povolání převažují profese spojené se zemědělstvím. Na nejvyšším stupínku společenského postavení byl tehdy statkář, dále hospodářský správce, láník, půlláník, chalupník, domkář, mlynář, hajný, porybný, kovář, prodavač, hostinský, kolař, zedník, sadař, švadlena, učitel, obuvník, obecní posel, švadlena a cestář, lesní hlídač, kartáčník, pekař, tesař, ale i úředník banky.

A jak se v Mlýnci posunulo užívání vlastních jmen? I tentokrát mezi muži zvítězilo jméno František, které nosilo 27 představitelů silnějšího pohlaví. Následovali Josefové (Pepíci) 24x, Václavové 18x, s poměrně velkým odstupem následují jména Alois, Jan a Karel, ale také Vincenc, Antonín, Jaroslav, Emil, Robert, Štěpán, Arnošt a Rudolf. Mezi ženami se ve Mlýnci tehdy nejvíce volaly Marušky (48x), dále Františky 33x a Aničky 27x. S poměrně s velkým odstupem tu žily Kateřiny, Růženky, Barbory a Pepičky. Jenom jednotlivě se objevila Tonička, Emilka, Julie, Karolína, Kristýna, Anežka, Božena, Pavlína, Albína, Ludmila, Monika, Olga, ale také Filoména.

Součástí údajů byl i soupis domácího zvířectva. Ve Mlýnci bylo v roce 1900 evidováno 35 koní, z toho 21 kobylek, 10 valachů a 4 hříbata. Dále 247 kusů hovězího dobytka, z toho 96 krav, 65 jalovic, 61 volů a 25 býčků. Koz měli tamní hospodáři v držení 27. Prasat chovali 102, z toho 9 sviní. Nejvíce byly chovány slepice, v počtu 725 kusů, husy (141), kachen bylo 14. Již tehdy se chovaly včely, a to ve 43 úlech. Tento počet se snad nejvíce ze všech zvířat přiblížil dnešní realitě.

Mlýncem procházela desetiletí a další podobné sčítání najdete v první mlýnecké kronice z 30. let. Je však velmi stručné, když zaznamenává, kdo bydlel v jednotlivých staveních. O podobný pohled se pokusil i kronikář p. Rudolf Kout v letech osmdesátých a v roce 2000 pak manželé Suchoradských, kteří to též provedli jako přílohu k 2. kronice formou fotografického alba všech domů v Mlýnci, s údaji, které jim dodala z MěÚ Kopidlno pí Lenka Kropáčková.

Současná statistická realita ve Mlýnci je někde docela jinde, než jak jsme ji mohli vyčíst z čísel z roku 1900. Pro porovnání se pokusíme do některého z příštích čísel Kopidlen-ských listů zpracovat údaje o Mlýnci z posledního sčítání lidu v roce 2010.

(osu)

Pravá hasičská svatba v Kopidlně

22. března 2014 vstoupili do svazku manželského Jitka Tobořiková a člen sboru dobrovolných hasičů Kopidlna Tomáš Uzel.

Jako správní hasiči a kamarádi jsme se na tento den důkladně připravovali. Budoucí novomanželé měli v předvečer svatebního dne přísný zákaz vstupu do hasičské zbrojnice, kde se připravovaly nezbytnosti k jejich první novomanželské zkoušce.

Hasiči udělali novomanželům slavnostní špalír a nazdobené zásahové vozidlo Liaz, které se během obřadu přistavilo před obřadní síň a u přihlízejících sklídilo velký úspěch, je poté s hlasitým houkáním odvezlo na hostinu. Během cesty se ovšem novomanželé museli poprat s nástrahami svého nového života. Společnými silami řezali dřevěnou kládu, přebalili své „prvorozené“ a nezbytná zkouška každého hasiče – uhašení našťásti jen papírového rodinného domu.

Všechny zkoušky zvládli na jedničku, a proto nám nezbyvá nic jiného než jim popřát do společného života vše nejlepší, hodně zdraví, rodinou pohodu a spoustu malých hasičů. (am)

Rodiče s dětmi pletli pomlázky

V neděli 20. dubna uspořádala kulturní komise na dětském hřišti u Kulturního a vzdělávacího centra v Kopidlně již třetí ročník akce pro děti Hledání velikonočních vajíček. Pro přibližně osmdesát dětí, které přišly, byly připraveny tři soutěže s velikonoční tematikou – soutěžící děti kreslily na tabuli kraslice, běhaly slalom s vajíčkem na lžici a házely různobarevná „vajíčka“ – samozřejmě zastoupená míčky – do hnízdeček, vytvořených z obručí. Za každou soutěž dostaly na pomlázku, kterou obdržely na začátku akce, barevně odlišnou mašli, a když posbíraly všechny tři barvy, mohly si ve velkém pytlí naplněném polystyrénovými koulíčkami najít čokoládové vajíčko. Pro zájemce byla připravena také školička pletení pomlázek. Každé dítě, kterému se podařilo pomlázku uplést, dostalo sladkou odměnu, zájem naučit se plést pomlázky ale měli i někteří rodiče. Protože nám počasí přálo, většina dětí i s rodiči po skončení akce využila příjemného prostředí a na dětském hřišti setrvala. (JaN)

On to někdo uklidí

Neslavný rekord v množství nepořádku

Každý rok píší stále dokola o tom, jak dobrovolné sdružení Kopisek uklízí pozemky přiléhající k místním komunikacím nebo příkopu u silnic v okolí Kopidlno. V letošním roce jsme zaznamenali ovšem neslavný rekord v počtu odstraněného nepořádku v našem okolí. Celkem tři plně jednoosé vozy za traktor byly naplněny komunálním a objemným odpadem, který se povaloval v příkopech kolem Kopidlno. Nejvíce jsem byl zklamán, jak vypadal prostor u závory nad skládkou směrem od Budčevse. Ten byl v loňském roce zcela vyklizen, což dokládá i přiložená fotografie. Ta další ovšem ukazuje tentýž prostor letos. Ano, je zase co odvázet.

No, někdo si je zřejmě vědom toho, že každý rok přijede několik zaměstnanců úklidové čtyři, kteří vše opět uklidí. Tak to rozhodně není. Nikdo z nás nemá žádnou povinnost uklízet nepořádek po někom jiném. Vše je založeno pouze na dobrovolnosti, s tím, že všichni ze sdružení Kopisek plní tímto požadavky svého podporovatele, města Kopidlno. Pokud by odpady pravidelně neodklízeli jeho členové, muselo by město uhradit veškeré náklady na sběr, odvoz a likvidaci soukromé nebo státní firmě.

Píši o této stránce pomoci městu z jednoho důvodu. Byl bych velice rád, kdyby si všichni členové zastupitelstva uvědomili, že tato činnost je prováděna sdružením Kopisek pravidelně již dvanáctý rok. O tom, že je tato činnost v okolí města vidět, zřejmě sporů není, ale podpora jak morální, tak i finanční má klesající tendenci. Je to trochu paradox. Všechny obce se snaží svá sdružení podporovat, což je v tomto případě takřka naopak. Více uklizeného nepořádku – rovná se méně peněz na provoz sdružení.

Ale zpět k letošní akci. Druhým místem, které bylo vytipováno přímo od pověřených zaměstnanců úřadu, byl ohyb odbočky z Lipové ulice na Bílsko. Tady byl příkop doslova poset odpady všeho druhu. To, co bylo od plotu parcely vzniklé zbouráním domku po hranu silnice, členové sdružení sesbírali a jen mohli nahlédnout za plot na hromady komunálního a ostatního odpadu, který po demolici zůstal. Je pravděpodobné, že pokud to zůstane v tomto stavu, tak vítr vše rozfouká po okolí. Ale co? On to někdo uklidí. Nebo ne?

Vlastimil Hloušek

Přednášky v KVC ukázaly zájem o význam zdravé stravy a kondice

Jaro je období pro nás všechny velmi očekávané. I přesto, že zima byla letos velmi mírná, určitě nás všechny potěšilo, když vykvetla první kvítka, zazpívali ptáci, rozkvetly keře a sluníčko prohřálo naše domovy. Tyto jarní atributy jsou příjemnou potravou pro naše smysly i duši. Jaro je i období, kdy naše obydlí a zahrady prochází různým stupněm úklidu a regenerace.

Málokdo však myslí na to, že i naše tělo by si zasloužilo nějakou minimální regeneraci a změnu v režimu stravování. Já osobně nepatřím k vyznavačům různých zásadních „detoxikací“ a očišťovacích, různě dlouho trvajících kúr. Jsem zastáncem názoru, že nejlepší je, aby se člověk správně stravoval. Pokud člověk zná zásady správného stravování, které vede k dobré kondici, není potřeba organizovat tělo „razantní očišťou“.

„Význam správné stravy a dobré kondice v našem životě“ bylo téma krátkých přednášek v Kulturním a vzdělávacím centru Kopidlno v únoru a březnu tohoto roku. Někteří z vás se zúčastnili, což je dobré znamení, že pro vás toto téma není tabu. Podle posledních statistik je prokázáno, že náš národ tloustne a jeho kondice razantně klesá. V počtu obézních lidí zaujímáme přední místo v celé EU, dokonce ve světě!! Dostatečná informovanost v této oblasti může být správnou cestou prevence naší obezity, která s sebou přináší mnoho zdravotních obtíží. Je na každém z nás, jak se ke svému tělu, potažmo zdraví chováme. Mnoha zdravotním rizikům lze předejít právě správnou stravou.

Součástí správné stravy je příjem dostatečného množství zeleniny, která je pro náš organismus velmi důležitá a jejíž konzumaci stále mnoho lidí opomíjí. Zelenina však nejsou jen okurky, papriky a rajčata. Právě jaro a léto nám nabízí širokou nabídku zeleniny. Pro inspiraci přikládám tip na její zpracování.

Pórek (mladá cibulka) jako chřest – podporuje jarní očistu těla

4 pórký (nebo svazeček jarní cibulky), 1/2 šálku vody, špetka soli, 1 lžička maizeny (arrowroot nebo kuzu), umeocet

Pórek nakrájíme na kusy dlouhé cca 4 cm. Vložíme do kastrolu, osolíme, podlijeme vodou a zvolna dusíme cca 7–10 minut. Přebytkovou šťávu zahustíme maizenou, krátce povaříme a přichutíme několika kapkami umeocta.

Dobrou chuť!

*Ing. Dagmar Kozderková,
specialistka pro výživu,
členka Aliance výživových poradců ČR,
členka Společnosti pro výživu ČR*

Hasičské pálení čarodějnic 2014

Stejně jako v loňském roce se i letos náš sbor rozhodl pozvednout kulturní a společenský život v Kopidlně a uspořádal pro děti i dospělé Hasičské pálení čarodějnic. Akce se opět konala na louce za víceúčelovým hřištěm. Přípravy začaly již koncem února, s původním přáním, abychom vše nemuseli honit na poslední chvíli. Přece jen bylo potřeba zajistit spoustu věcí, od roští na pořádnou vatra až po toaletní papír na WC...

S roštím nám letos pomohli místní občané, kteří nám ho vozili na určené místo nebo si ho, po dohodě, nechali od hasičů odvézt. Následovala otázka, kolik zajistit jídla a pití, aby nám návštěvníci nestrádali...? Bylo nutno sáhnout do archivu a oprášit účtenky z loňské akce. O něco málo jsme počty navýšili a hurá na nákupy... Pak ještě objednat dostatečné množství uzeniny a máme téměř hotovo.

Den před akcí se část hasičů vydala připravit vatra. Chlapci s motorovou pilou tančili tak dokonale, že i té nejhodnější čarodějnic muselo být jasné, že jde do tuhého.

A taky šlo. Nastal den „D“. Sraz ráno v 8 v hasičské zbrojnici nevěstil nic dobrého... Budeme muset makat celý den... Naskákat do avie a už se vozilo. Jak by řekl jistý filmový protagonista: „to máte lednice, lavice, stany, stoly, ...“. Na louce jsme vše rozmístili, postavili a složili. Jen jsme narazili první soudek, začali chodit první návštěvníci, kterých se nakonec sešlo s dětmi kolem tří stovek.

Pro děti jsme připravili disciplíny na čarodějnické téma. Každé dítě, které si zkusilo

všechna soutěžní stanoviště, bylo odměněno balíčkem sladkostí. V sedm hodin došlo ke slavnostnímu podpálení ohně. Nebylo se čeho bát, plameny byly pod dozorem našich statných hasičů. A mohl začít ten pravý čarodějnický rej...

Pivo teklo proudem, kosti od kuřat létaly vzduchem, muzika hrála... Zábava, jak má být. Každý návštěvník si zasloužil odměnu. Děti v podobě sladkostí a jejich rodiče v podobě pěkné opičky...

Druhý den ještě vše uklidit, odvézt a vrátit na místo... Uff... Hotovo! Tak zas za rok...

Petr Hnát, SDH Kopidlna

Svátky jara s výstavou krojů a velikonočním jarmarečkem

Návštěvníci kulturního a vzdělávacího centra mohli obdivovat rozmanitost barevných krojových výšivek, tak typických pro kraje, z kterých kroje pocházely. K vidění byly kyjovské, uherskohradištské, boleslavské, piešťanské kroje, oblečky pro děti, ženské obleky sváteční i pracovní, až po svatební oblek. Většina vystavených exponátů pocházela ze soukromých sbírek a tímto děkují všem, kteří své kroje zapůjčili.

Velikonoční jarmareček byl zpestřením výstavy krojů, konal se v sobotu a návštěvníci si mohli zakoupit vazby žáků Zahradnické školy Kopidlna, keramiku žáků ZŠ Kopidlna a další řemeslné výrobky. Kapela „BrnKačka“ K-klubu Jičín zakončila sobotní den koncertem na zahradě KVC.

Fotky z této víkendové akce najdete na stránkách Kulturního a vzdělávacího centra Kopidlna ve fotogalerii.

Renata Holubová

Pro dětské hřiště u kulturního a vzdělávacího centra pracovníci Místního hospodářství zhotovili sloup pro vyvěšení informací. Podařilo se jim ho přizpůsobit okolnímu vybavení, nový sloup tak nijak nenarušuje jednotný vzhled vybavení hřiště. (kl)

Sjezd rodáků v Drahorazi v roce 1946

aneb Veselý společenský večer (1. část)

Rok po skončení 2. světové války se občané v Drahorazi spolu s Místním národním výborem a hasičským sborem rozhodli uspořádat společnou dvoudenní slavnost. Na dny 6. a 7. července roku 1946 byli pozváni rodáci a obyvatelé z Drahorazi, aby se první den společně setkali na společenském a hudebním večeru, na druhý den bylo naplánováno odhalení pamětní desky bývalému starostovi Josefu Haklovi, který byl umučen v roce 1945 v Terezíně, a rovněž byl do Drahorazi svolán okresní hasičský sjezd.

V sobotu 6. července odpoledne se začali sjíždět hosté do místního Strakova hostince v čp. 14, který provozoval Emil Straka, toho času předseda MNV. V sále začínal od 20 hodin bohatý hudební program a společenský večer. Místními dobrovolníky a členy místních i okolních kulturních spolků byl připraven večerní koncert, na kterém zazněly polky Václava Straky *My jsme hoši ze Šlikovska* a *Až já budu velká* nebo polka *Dovazná* od Ludvíka Hlinky, dále v úpravě Josefa Straky skladba *K národu* od Josefa Jindřicha Piherta a další. Koncert měl veliký úspěch a některé polky musely být opakovány, jak s potěšením zaznamenal místní učitel, hudebník a rodák Josef Straka. Ten spolu se svým bratrem Emilem a celou svou rodinou hudební program připravil a nastudoval.

Po koncertu pokračoval večer společenským programem. Každý rodák zde mohl sdělit své vzpomínky na Drahoraz, a to jak vážné, tak i žertovné, a ne jeden z rodáků nebo obyvatel obce byl také „hlavním hrdinou“ historek hostů, kteří se v průběhu večera ujali slova. Věnujme se podrobněji některým veselým zážitkům, které z úst hostů pravděpodobně během večera zazněly a které tak po letech dokreslují život našich předků v Drahorazi a okolí. Některé z historek nám zůstaly dochovány díky písemnému zaznamenání Josefa Straky:

Jako studenti hrávali jsme zde v Drahorazi také divadla v tomto sále. Ale ve zdejší hospodě neměli dostatečný počet židlí pro tak „ohromný nával obecnosti“, jaký jsme na studentské představení najisto očekávali. K naší žádosti slíbil nám pan Kolář, hostinský ve Pševsi, zapůjčit nám potřebný počet židlí zcela ochotně, neboť jeho syn Václav, také student, s námi v divadle spolupůsobil. Úkolem přivést židle ze Pševsi byl jsem pověřen já, protože mám pusku na pravém místě profíznutou a byl bych pana Koláře umluvil, kdyby se přes ujednání zdráhal slib svůj splnit. Druhým členem „deputace“ byl přítel Míla Bareš, protože jeho otec disponoval koňmi a žebřinovým vozem.

Občané z Drahoraze, spolu se Sborem dobrovolných hasičů
pořádají v předvečer okresního hasičského
sjezdu v Drahorazi (7. července 1946)

SJEZD RODÁKŮ A PŘÁTEL Z DRAHORAZE

v sobotu 6. července 1946 ve 20 hodin v sále hostince p. Emila Straky.

Prosíme všechny rodáky, aby se na ten den uvolnili a mezi nás se dostavili. Přivítáme je ve svém středu srdečně. Každý rodák může na večírku sdělit své vzpomínky NA DRAHORAZ - ať vážné, nebo žertovné, avšak stručně, aby se dostalo na všechny. Vstupné libovolné, ve prospěch hasič. sboru.

PŘÁTELSKÝ VEČÍREK BUDE ZPESTŘEN ZÁBAVNÝM POŘADEM

Ale běda! Pan Bareš potřeboval v kritický čas koně ve svém hospodářství. Aby nám přece vyhověl, půjčil nám jako „potah“ vola, do tahu ještě ne zcela „zapracovaného“. Což o to! Až do Pševsi před hospodu jsme dojezili šťastně, i židle jsme bez úrazu naložili, ale když jsme chtěli jet zpět do Drahoraze, nevěděli jsme, na kterou stranu je „čehý“ a na kterou „hot“! Tomu nás, bohužel, na gymnasiu neučili, ani ne ten agrárník, profesor Švehla! Tož jsme řekli „víjé“, trhli jsme opratí a vůl šel dál, jak byl obrácen, dopředu, to jest k Bartoušovu, nikoliv k Drahorazi, a my jsme neuměli vola přimět k žádoucímu obratu „čelem vzad“! Jediné, co jsme mohli učinit, že jsme seskočili rychle z vozu a postavili se před vola a takto naň šalamounsky a vládně hovoříme:

„Poslouchej, ty vole jeden! My víme, že jsi jenom vůl, ale také víme, že jsi vůl moudrý. Ty uznáš, že židle musíme odvézt do Drahoraze, v Bartoušově jich nepotřebují! No tak, pěkně tě prosíme, buď tak laskav a obrať se o 180 stupňů!“

Ale volové snad mluví nějakou jinou lepší řečí než je naše krásná česká, a tak nám vůl Baršův snad neporozuměl. Nevědouce si už jiné rady, vzali jsme s Mílou vola okolo krku za „klikou“ a společným úsilím jsme se snažili ho přimět k obratu směrem k Drahorazi. Vůl však nedosti zvyklý takovému nežným projevům lásky a přichylnosti vymkl se z ne-žádoucího objetí rázným trhnutím své hlavy – div jsme nepadli na silnici – a svůj jindy loudavý krok nápadně zrychlil až k střechovitosti tempem presto, prestissimo, tj. úprkem i se židlemi sjel do příkopu.

Teď byla dobrá rada teprve drahá!

Vzavše všechny svůj ostrovtip ve „volově-

dě“ do hrsti a usilovně přemýšlejíce, s prstem zavrtaným do středu čela, tj. do centra mozku, vymyslili jsme svým bystrým důmyslem tu těžce zbádatelnou pravdu, že bude nejlépe vola z vozu vypáhnouti, židle složit, vůz z příkopu na silnici vytáhnouti, voji k Drahorazi obrátiti, židle znovu naložit a pak teprva vola zapáhnouti. Co jsme s pracným úsilím teoreticky promyslili, to jsme ihned prakticky provedli a vůl, zapřažen očima směrem k Drahorazi, zcela „poslušen našich rozkazů“, dovezl židle až před drahorazskou hospodu.

Tuto příhodu ze svého dětství převyprávěl učitel Josef Straka a jistě za ni sklídl nemalé ovace. Dalším zážitkem, který J. Straka zaznamenal, byl osobní příběh jeho dědečka Václava. Ten byl z rodiny Straků prvním učitelem v Drahorazi, měl zde svou kapelu a hrával často na zámku v Kopidlně pro hraběte Schlika a jeho společnost. Vzpomínku Václava Straky o tom, jak jeho kapelu hrabě Schlik poslal zahrát ke korunovaci českého krále Ferdinanda V. v roce 1836 do Prahy, přednesl na sjezdu rodáků jeho pravnuke Josef Straka, Josefův syn:

Když jsem svého času byl učitelským pomocníkem v Kopidlně, Jíkvi a Drahorazi, chodil jsem každou sobotu na zámek k hraběti Šlikovi v Kopidlně. Hrál jsem tam s mladými hraběnkami houslové sonáty, zpíval tenorové árie, troubil na lesní roh ... dle nálady a libůstek hraběcí společnosti. V srpnu, asi měsíc před korunovací, vzal mne hrabě do svého kabinetu a pravil: „Vysílám deputaci sedláků do Prahy. Co kapelník měl s nimi jeti

pokračování ze strany 32

učitel Řepka, ale pojedeš ty se svou kapelou, ty to lépe dokážeš! A to si pamatuj: jestli se vy muzikanti nevyznamenate, nechod' mně na oči."

Tu noc ... ne a ne usnout! Tak jsem raději vstal a do rána přehraboval partesy, zdali bych nenašel nějaký řízný pochod. Nic se mně nelíbilo ... až tu přijdu na Hilmarovy polky ... Panečku, taková muzika by mně spasila. Kdyby tak byla nějaká zbrusu nová polka! Ta myšlenka mě uchvátila ... Sedl jsem a za hodinu jsem novou polku složil ... dopoledne jsem rozepsal hlasy a večer ji muzikanti zahráli a zazpívali ... jedna radost!

Ptáte se, co Pražáci? Co hrabě Šlik? Co císaři?

Průvod se táhnul k Hradčanům co obrovská housenka. A my jsme střídavě s ostatními bandami vyhrávali samé pochody ... nic nápadného. Až před hradem, kde se tísnila hlava na hlavě, uvidíme císaře a našeho krále ... okolo něho kněžny s kavalíry a generály – hrabě Šlik mezi nimi. Právě se naklání k císaři a zvěstuje mu: „To jsou Šlikováci, Veličenstvo!“ V tom okamžiku mrknu na muzikanty a už jsme spustili tu tenkrát v noci složenou polku:

*My jsme hoši ze Šlikovska,
my milujem muziku,
my si peněz naděláme
ze stříbrných knoflíků.*

Přál bych vám vidět tu melu ... Družičky, jak stály špalírem, daly se volky nevolky do tance, hoši podupovali, kněžny se usmívaly. Když jsme dohráli, zatleskal císař a volal: „Od začátku!“ Kavalíři vykřikovali „Ještě, ještě!“ A Pražáci hučeli sborem: „Opakovat, opakovat!“ Pětkrát jsme ji museli zahrát ... Generál Šlik se už nemohl ovládnout, prodral se ke mně a volá: „Vencl, hledej si nevěstu! Do staneš oudrnickou školu!“

Za rok jsem oudrnickou školu dostal a za dva roky jsem svou Emilku odváděl od oltaře do té oudrnické školy.

Po vydařeném hudebním a společenském večeru pokračovala slavnost druhý den v neděli 7. července mimo jiné vzpomínkou na drahorazské oběti 2. světové války. Na programu bylo odhalení pamětní desky poslednímu předválečnému starostovi obce Josefu Haklovi a také okresní hasičský sjezd. O těchto událostech ale až příště.

*Mgr. Zdenka Gläserová Lebedová,
kronikářka obce Drahoraz*

Poznámka: Veškeré zde uvedené informace, citace vzpomínek a obrázky jsou převzaty ze Státního okresního archivu Jičín z fondu Strakův hudební archiv Kopidlno, kartony 389, 395 a 439.

Prodejnu Jednoty čeká také úprava chodníku a parkování

Myslím, že spotřební družstvo Jednota Nová Paka není nutné představovat, vždyť na trhu působí již 106 let. V roce 1908 bylo založeno Stavební, nákupní a výrobní družstvo Dělnického domu v Nové Pace. Družstvo mělo za účel podporování živností a hospodářství svých členů, provozování obchodu, zejména prodej pokrmů, nápojů, nakupování a výrobu zboží, opatření levných bytů. Právním nástupcem citovaného družstva se stala Jednota, spotřební družstvo v Nové Pace.

V 70. letech minulého století výstavbou prodejen převážně ve vesnickém prostředí družstvo rozšířilo svoje obchodní působení. Spotřební družstvo Nová Paka působilo v rámci okresu Jičín, provozovalo 310 prodejen, 9 pojízdných prodejen a 142 provozoven veřejného stravování.

V letech 1990–1995 došlo postupně k ukončení pohostinské činnosti a výrazné redukci prodejen.

V současné době družstvo provozuje 68 prodejen potravin, 1 prodejnu stavebnin a vlastní velkoobchodní sklad potravin a drogistického zboží.

V letech 1996–2013 družstvo odkoupilo 10 prodejen, 12 prodejen pro svoji činnost pronajímá od obecních úřadů. Družstvo zaměstnává cca 280 zaměstnanců.

Postupně se nám daří prodejny rekonstruovat a nově vybavit, aby se zákazník u nás cítil lépe a našel vše, co potřebuje. Takovou rekonstrukci prošla v posledním období i prodejna COOP U Nádraží v Kopidlně, ale to si již naši stálí zákazníci určitě všimli, a ti, co u nás nejsou pravidelní zákazníci, jsou srdečně zváni. Čeká na vás rozmanitý sortiment potravinářského charakteru, drogistické zboží, zboží naší lékárny a spousta jiných nabízených služeb.

Naší strategií je podpora lokálních výrobců jak pekařských, tak masných a mléčných. Samozřejmě je také podpora českého zboží. Není to žádná novinka, jsme v této oblasti aktivní již dlouhou dobu a vždy nám jde především o dobré, kvalitní, čerstvé zboží a spokojenost zákazníka. A jaké nabízíme služby? Na všech našich prodejnách je možno platit platební kartou, dobít telefon, nebo si vybrat hotovost formou cash-back, je možno hradit složenky, faktury, platební příkazy atd. Pravidelně aktualizujeme naše webové stránky a facebook, kde se můžete vše dozvědět o našich aktivitách, soutěžích a pořádaných akcích v našem regionu. Uvítáme taky vaše postřehy, názory a nápady (www.jednotanp.com).

A co nás ještě čeká? Oprava chodníku před prodejnou. Rádi bychom pro zákazníky vybudovali prostorné a pohodlné parkoviště. Myslím, že jsme udělali kus práce ke spokojenosti všech a věříme, že nám obyvatelé Kopidlna a okolí zachovají i nadále přízeň. Čeká na vás příjemný personál.

Ing. Ingrid Bukovská, vedoucí provozního oddělení Jednota, s. d., Nová Paka

Kronikářka Vlasta Drbohlavová

Celých 5 let hledalo město Kopidlno dalšího kronikáře po Augustinu Škaloudovi. Nakonec se do funkce nechala přemluvit Vlasta Drbohlavová, rozená Jirošová, v té době pokladní stanice ČSD Kopidlno. Ze svého života přímo v kronice uvádí:

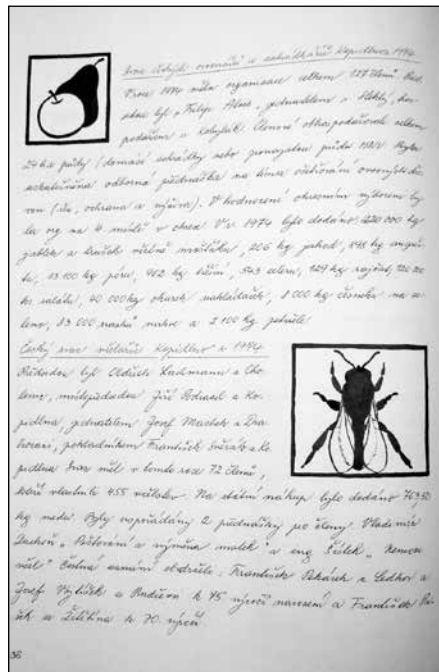
Narodila jsem se dne 26. září 1948 v Jablonci nad Nisou. Mládí jsem prožila v osadě Mokřý čp. 24, pošta Všeň u Turnova. Pocházím z ryze dělnické rodiny, kde otec Josef Jiroš a matka Hedvika Jirošová (rozená Vokřínková) si museli celý život těžce vydělávat na svůj chleba. Bratr Josef Jiroš je také dělníkem. Jsem jim neskonale vděčná za nepřetržitou finanční, materiální a morální podporu. V roce 1966 jsem ukončila Střední všeobecně vzdělávací školu (dnešní gymnázium) v Turnově maturitou a v roce 1968 pak 2letou návstupu Střední průmyslové školy železniční v České Třebové, též ukončenou maturitou. Do zaměstnání jsem nastoupila k ČSD, kde jsem v průběhu života prošla různými pracovišti. Dne 29. 12. 1972 jsem se provdala za Františka Drbohlava, strojvedoucího ČSD, bytem Kopidlno, Husova u. čp. 395. Přestěhovala jsem se do Kopidlna a nastoupila v pokladně ČSD v Kopidlně. Dne 11. 11. 1977 se nám narodil syn František. K mým zálibám patří hra na housle. Studovala jsem ji soukromě u p. Ferdinanda Kleina, ředitele Hudební školy v Turnově v. v., od 1. 9. 1962 do 31. 12. 1970 a absolvovala s vysvědčením, že mohu hře na housle začít ihned vyučovat. K mým dalším zálibám patří také kreslení.

Kroniky města Kopidlna jsem se ujala v listopadu 1979. Bylo to v situaci, kdy poslední zápis byl zapsán za rok 1973. Představitelé města několik let sháněli nového kronikáře města, ale dlouho marně. Když jsem se k funkci nechala přemluvit, v kronice chyběly zápisy a podklady pro ně za léta 1974, 1975, 1976, 1977, 1978 a 1979. Shánění informací za tak dlouhé období bylo velmi náročné a představovalo kontaktovat přes 50 organizací, závodů a institucí a asi 80 lidí z Kopidlna i odjinud. Snažila jsem se chybějící roky do kroniky zaznamenávat zpětně tak, aby nebyl přerušen sled událostí v Kopidlně. Další roky jsem pak psala průběžně. K této části kroniky

jsem shromáždila četné přílohy. V roce 1980: 36 plakátů, 99 novinových výstřižků a 11 tiskopisů, v roce 1981: 77 plakátů, 116 výstřižků a 203 tiskopisů a v roce 1982: 67 plakátů, 119 výstřižků a 245 tiskopisů, celkem tedy 1073 kusů. Pravidelně jsem se účastnila setkání kronikářů při Okresním muzeu v Jičíně a od 23. června 1982 jsem byla vybrána jako členka Okresního poradního sboru pro kronikářskou práci při Okresním muzeu v Jičíně. Za metodickou pomoc děkuji pí Dvořákové a pí PhDr. Dagmar Lachmanové z Okresního muzea a galerie v Jičíně.

Toto je můj stručný životopis. Všem občanům města Kopidlna a všem, co čtou tyto řádky, přeji vše nejlepší, hlavně pevné zdraví, štěstí a spokojenost.

Vlasta Drbohlavová, roz. Jirošová
Dne 31. 12. 1983

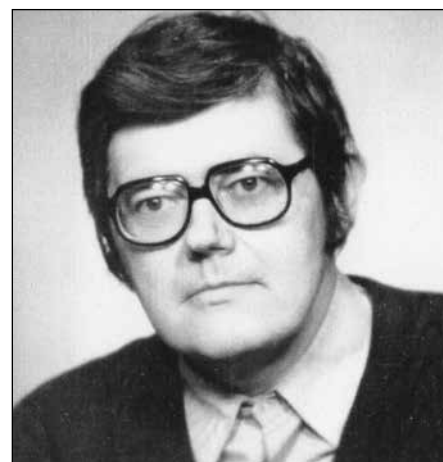

Ukázka textu dopisovaného kronikářkou V. Drbohlavovou z roku 1974.

Kroniky města Kopidlna psané kronikářkou Vlastou Drbohlavovou byly ilustrovány Karlem Vávrou, který jim dal jejich osobitou tvář a výtvarný charakter. Jeho zásluhy byly oceněny zveřejněním životopisem, zapsaným v kronice paní V. Drbohlavovou. Její zápis přetiskujeme s tím, že jsme ho nechali panem Vávrou aktualizovat.

Životopis pana Karla Vávry

Karel Vávra se narodil dne 3. 11. 1942 v Praze, kde absolvoval Průmyslovou školu grafickou. Po maturitě nastoupil do Kartografického ústavu (oddělení reprodukce map). Během základní vojenské služby pracoval jako fotograf a výtvarník. Po ní se v roce 1963 vrátil do ústavu, odkud si ho po dvou letech vyžádal Výzkumný ústav GTK jako řemeslníka specialistu. Za další dva roky přešel do nakladatelství Naše vojsko jako vedoucí tiskářského střediska. Je tam zaměstnán doposud

a spolupodílí se technicky i výtvarně na obchodní a nakladatelské propagaci. Od roku 1981 provádí grafickou úpravu bulletinu NIKA, který vydává MV ČSOP v Praze. Výtvarně se podílí i na jiných úsecích ochrany přírody v Praze a ve Středočeském kraji. Nyní rovněž upravuje zpravodaj TILIA pro OV ČSOP Rokycany.

V roce 1977 získali jeho rodiče v Kopidlně chalupu v ulici Na Vinici čp. 262. Jezdí za nimi tak často, jak mu to jeho pracovní povinnosti dovolují. Pro Kopidlno toho mnoho vykonal. V roce 1977 provedl v přízemí budovy MNV Kopidlno restauraci poškozeného obrazu „Žně“ na omítce úřadovny. Dále prováděl na vysoké úrovni výtvarně a fotografické práce pro místní organizace Svazarmu, Mysliveckého sdružení, ZO ČSOP a pro Městské muzeum. Jeho práce je obětavá a nedoceněná. Pamětní knihu města Kopidlna (kroniku) vyzdobil a vypracoval k ní titulní list. Jen nedostatek času mu brání ještě více se angažovat v našem městě, pro které pracuje velmi rád.

Koncem první dekády 21. století se začalo smrákat. Pan Karel Vávra je v důchodu a na dvojí domácnost už nestačí. Potřeba příjmu ho donutila kreslit ilustrace do odborných lékařských publikací nakladatelství GALÉN. Věk začíná doléhat a nemovitost v Kopidlně se stává neudržitelnou. V roce 2013, po 36 letech, se manželé Vávrové museli s milou chaloupkou v Kopidlně rozloučit. Zůstávají jen ty nejlepší vzpomínky. (osu)

Kronikáři Kopidlenští na celostátním setkání kronikářů v Lysé nad Labem v dubnu 2014. Současná kronikářka Kopidlna I. Podzimková na konci řady spolu se svým manželem.

Zpravodajství policie

Řidič porazil plot a dva stromy

V pondělí 3. března ráno jel dvaapadesátiletý řidič osobním vozidlem Volkswagen Golf ve směru od Běchar na Kopidlno. V pravotočivé zatáčce se údajně lekl protijedoucího vozidla, strhl řízení vlevo a vyjel mimo komunikaci, kde poškodil drátěné oplocení a dva okrasné javory. Ke zranění osob nedošlo, alkohol u řidiče byl vyloučen dechovou zkouškou. Celková škoda byla vyčíslena na 70 tisíc korun.

Železo mu štěstí nepřineslo

Smůlu měl ve čtvrtek 6. března odpoledne šestapadesátiletý muž z Kopidlna, kterého v Hilmarově ulici kontrolovala policejní hlídka.

Táhl totiž káru plně naloženou železem a nedokázal vysvětlit, kde k němu přišel. Nakonec se přiznal, že vše naložil na zahradě jednoho z domů v ulici Tomáše Svobody, pochopitelně bez vědomí majitele. Vzhledem k tomu, že již byl za obdobnou trestnou činnost v posledních třech letech pravomocně odsouzen, vyslechl si ve zkráceném přípravném řízení podezření z přečinu krádeže, za což mu hrozí až tři roky vězení. Navíc musel lup vrátit zpět na místo, kde ho vzal.

Starší žena nepoznala svého manžela

V pondělí 14. dubna krátce po osmé hodině ranní zastavila starší žena v malé obci na Kopidlenku řidiče nákladního vozidla, kterého žádala o pomoc. Sděbila mu, že se jí doma v posteli válí cizí muž, kterého nezná. Řidič seniorku vyslechl a raději vše oznámil na linku tísňového volání 158. Jak se později ukázalo, udělal dobře. Policisté, kteří vyjeli na místo, zjistili, že se jedná o jejího manžela, který měl vážné zdravotní problémy. Z tohoto důvodu na místo okamžitě vyjeli záchranáři, kteří se o muže postarali. I když žena nejdříve svého muže vůbec nepoznala, přesto nakonec vše dobře dopadlo.

Policisty zaměstnala opilá oznamovatelka

V neděli 20. dubna po devatenácté hodině vyrazili kopidlenská policisté do Drahoraze, kde mělo dojít k napadení mezi bývalými partnery. Na místě policisté zjistili, že k žádnému napadení nedošlo. Oznamovatelce se zřejmě něco zdálo, neboť byla silně opilá. I tak ji muži zákona upozornili, aby nezneužívala linku 158, a věc vyřešili domluvou.

O dvě hodiny později volala žena na linku 158 znovu. Tentokrát proto, že měla obavy o svého dospělého syna. Nutno zdůraznit, že již byla totálně opilá, a tak jí policisté rozuměli každé „páté“ slovo. Proč měla o syna strach, se nakonec nedozvěděli, protože tvrdě usnula.

Pobíhající pes

V pátek 2. května po osmé hodině ranní oznámila na linku 158 řidička, že za Kopidlnem odchytila volně pobíhajícího psa, kterého si nemůže vzít do auta, protože už tam má svého hafana. Hlídka, která vyjela na místo, psa předala zástupci obce, který se o něj postaral.

Těžce zraněný řidič skončil v nemocnici

V pondělí 14. dubna jel v odpoledních hodinách devětatřicetiletý řidič osobním vozidlem Škoda Octavia ve směru od Kopidlna na Nouzov. V Budčevsi na přímém úseku vozovky se zřejmě plně nevěnoval řízení, přejel vlevo do protisměru, kde na krajnici poškodil reklamní tabuli a poté narazil do betonového mostku. Řidič utrpěl těžké zranění,

se kterým byl hospitalizován v Oblastní nemocnici v Jičíně. Vliv alkoholu byl u řidiče vyloučen, celková škoda byla vyčíslena na 123 tisíc korun.

nprap. Hana Klečalová, Policie ČR Jičín

O eurovolby nebyl v Kopidlně zájem

Jen necelých 12 % voličů přišlo v Kopidlně a jeho osadách hodit lístek do urny v nedávných volbách do Evropského parlamentu. Jde o mizivý zájem i ve srovnání s celostátním průměrem, který byl už tak velmi nízký. Mezi sousedními městy dopadla podobně Libaň, hůře už na tom je jen Vysoké Veselí. Není proto divu, že pětiprocentní hranici překonaly v Kopidlně i strany, které zvolilo třeba jen 11 lidí. Na celém okrese Jičín dosáhla průměrná volební účast 17,89 %.

Podle Kopidlna by se tak do Europarlamentu dostala i Česká pirátská strana, propadla by naopak Strana svobodných občanů. Přesné výsledky můžeme vyčíst z následujícího přehledu. *(kl)*

Kopidlno a vesnice

(volební účast 11,97 %)

1. ANO:	21,67 %	(44 hlasů)
2. ČSSD:	20,19 %	(41 hlasů)
3. TOP 09 a STAN:	13,79 %	(28 hlasů)
4. KSČM:	9,35 %	(19 hlasů)
5. ODS:	6,89 %	(14 hlasů)
6. KDU-ČSL:	5,91 %	(12 hlasů)
7. Piráti:	5,41 %	(11 hlasů)

Svobodní:	2,46 %	(5 hlasů)
Úsvit:	2,46 %	(5 hlasů)
Aktiv nez. občanů:	1,47 %	(3 hlasy)
NE Bruselu:	1,47 %	(3 hlasy)
Str. zdr. rozumu:	1,47 %	(3 hlasy)
Zelení:	1,47 %	(3 hlasy)
DSSS a SPE:	0,98 %	(2 hlasy)
Fair play:	0,98 %	(2 hlasy)
Republika:	0,98 %	(2 hlasy)
VV:	0,98 %	(2 hlasy)
KSČ:	0,49 %	(1 hlas)
SP a NO!:	0,49 %	(1 hlas)
VIZE 2014:	0,49 %	(1 hlas)
Volte Pr. Blok:	0,49 %	(1 hlas)

Možnost podat daňové přiznání v Kopidlně využilo letos 75 lidí

Finanční úřad Jičín tradičně organizuje výjezdy svých zaměstnanců do měst v okrese, aby usnadnili občanům podání daňových přiznání k dani z příjmů fyzických osob. V Kopidlně byli letos v pondělí 24. března. Po zkušenostech z minulých let, kdy se ze zájemců o podání přiznání tvořily fronty, jsme letos dohodli s vedením finančního úřadu celodenní akci. V době od 9 do 16.30 hodin pracovníky finančního úřadu navštívilo 75 osob, vše probíhalo bez problémů, čekání bylo minimální.

Lenka Kropáčková

Zaplevelení pozemků

Upozorňujeme majitele pozemků na povinnost udržování pozemků v jejich vlastnictví v řádném stavu.

Zaplevelením a neudržováním pozemků dochází k porušení zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, a zároveň k neplnění povinností vyplývajících z ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) zákona o rostlinolékařské péči (zákon č. 326/2004 Sb.), kdy je vlastník pozemku nebo objektu povinen zajišťovat a omezovat výskyt a šíření škodlivých organismů včetně plevelů tak, aby nevznikla škoda jiným oso-

bám nebo nedošlo k poškození životního prostředí anebo k ohrožení zdraví lidí nebo zvířat. Pokud vlastník pozemku nebude plnit povinnosti vyplývající z výše uvedeného ustanovení zákona o rostlinolékařské péči, může mu být udělena pokuta za přestupek až do výše 30.000 Kč. Za řádné udržování pozemků je považováno posečení, shrabání a zkompostování posečené hmoty. Tím by se mělo zabránit dalšímu vysemeňování plevelů a zaplevelování okolních pozemků.

Zuzana Burešová,
úřednice MěÚ

Provozní a návštěvní řád dětského hřiště u Kulturního a vzdělávacího centra Kopidlno

Od 1. 4. 2014 platí nový provozní a návštěvní řád veřejného dětského hřiště u KVC.

V pracovních dnech od 8.00 do 14.30 hodin, kromě měsíců červenec a srpen, je vymezeno využití dětského hřiště pro účely žáků ZŠ a MŠ Kopidlno, pro veřejnost není v této době přístupné.

Otevírací doba pro veřejnost:

Duben–září: 14.30–20.00 hodin denně, včetně sobot a nedělí.

Dětské hřiště je určeno pro zábavu dětí ve věku 3–12 let. Děti mladší 7 let musí mít vždy dozor dospělé osoby.

Renata Holubová, vedoucí KVC

AUTO MOTO atd. BURZA KOPIDLNO

Všem přátelům a známým, celé široké veřejnosti se na vědomost dává, že bychom Vás rádi tímto pozvali na Auto Moto atd. burzu v Kopidlně.

Přijďte k nám prodat to, co jste našli doma, na dvoře, v garáži či na půdě, nebo naopak koupit to, co se vám může hodit!!!

Na naší burze lze prodávat nebo koupit vše, co se týká

- motorismu
- sběratelství
- zahrádkářství
- zemědělství
- strojnictví
- kutilství
- zahrádkářských potřeb a přebytků atd.

Jiný druh zboží lze nabízet po telefonické dohodě na tel. 724 086 393

Do areálu můžete vjet v den burzy od 8.00 hodin.

Burza se uskuteční v areálu AUTO KLUBU Kopidlno v AČR.

Termín konání od 9.00 hod. do 15.00 hod.

sobota 12. září 2014

Občerstvení – Parkování – WC zajištěny

vstupné:
prodejce 100 Kč, návštěvník 20 Kč

Těšíme se na Vás!
AUTO KLUB Kopidlno v AČR

— PORCE TĚ NEJLEPŠÍ BLUEGRASOVÉ MUZIKY —

BLUEGRASS

FEST MEMORIÁL HONZY MACÁKA

VYSTOUPÍ NÁSLEDUJÍCÍ KAPELY

MODRÉ KŠANDY VĚTRÁCI KOPIDLNO TRAUTEN GRASS
BLANKET PRAHA MAŇÁNA COUNTRY COCTAIL BÁRY DĚČÍN

VSTUPNÉ 100 Kč

16.8.2014

KOPIDLNO
VÍCEÚČELOVÉ SPORTOVNÍ HRŠTĚ

PROGRAM → ZAČÁTEK OD 14:00 HOD.

VEZMĚTE S SEBOU KAMARÁDY A PŘÁTELE A PŘIJĚDTE SI UŽÍT KRÁSNÉ ODPOLEDNE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK OD ČERVENCE 2014 NA KULTURNÍM A VZDĚLÁVACÍM CENTRU KOPIDLNO TEL.Č. 776 080 190 SPONZOR

Těžké kovy z baterií jsou tikající bombou. Třídte je do vyhrazených nádob

Zkusme doma prohledat šuplíky, kolik v nich najdeme vybitých, nepoužívaných baterií? V tuto chvíli se někde takto povaluje 38 milionů kusů, což si můžeme představit jako 10 baterií v každé domácnosti. I když bychom do odpadkového koše nejspíš nehodili monitor či rtuťový teploměr, jedna či dvě baterie se tam přece snadno ztratí.

Použité baterie a akumulátory, nesprávně vyhazované s běžným odpadem, mohou vážně ohrozit životní prostředí. Po čase se z nich uvolňují škodlivé látky, zejména těžké kovy, které představují riziko pro půdu a spodní i povrchové vody. Z celkového obsahu těžkých kovů v komunálním odpadu jsou právě baterie zodpovědné za 88 % obsahu rtuti, 85 % kadmia, 67 % niklu a 10 % zinku. Těžké kovy obsažené v bateriích mají prokazatelně škodlivý vliv i na lidské zdraví.

Poslouží i k výrobě nových baterií

Vysloužilé baterie mohou lidé odložit nejen do sběrného dvora v Kopidlně, ale například také na městském úřadě v Kopidlně, děti ve školách nebo v některých prodejnách.

Do sběrných boxů je možné odevzdávat všechny knoflíkové a tužkové baterie, velké a malé monočlánky, akumulátory z mobilních telefonů, notebooků i ručního nářadí. Měly by však být neporušené, vybité a suché. Speciální bateriové články s drátěnými kontakty je třeba předem zaizolovat.

Povinnost vybírat zpětně baterie je vždy v prodejně posledního prodeje. V dnešní době je to zřetelně označené. Jedná se o prodejny s elektrem, ale určitě také o supermarkety a hypermarkety.

Abyste nemuseli s každou vybitou baterií hned běžet do sběrného místa, vytvořte si doma vlastní sběrnou nádobu, třeba ze staré krabice či sklenice, a umístěte ji na frekventované místo ve vaší domácnosti. Plnou nádobu pak jednou za čas odnesete na nejbližší sběrné místo. Využít k tomu můžete i sběrnou krabičku ECOCHEESE s moderním designem, kterou si lze zdarma objednat na www.ecocheese.cz.

Při recyklaci baterií se zpátky získávají cenné suroviny. Díky nim je pak možné vyrobit třeba nové popelnice nebo další baterie.

Jak se provádí recyklace baterií

Recyklace baterií, stejně jako jakákoli jiná

recyklace, je proces náročný, avšak užitečný. Mimo ochranu životního prostředí a zdraví poskytuje recyklace baterií i značné energetické a materiálové úspory primárních surovin – jinými slovy recyklací získané suroviny mohou být levnější než těžba a stejně tak mohou být získány více ekologicky.

Současné technologie nabízejí několik možností recyklace.

Baterie se třídí buď ručně (musí to být vskutku povznášející práce) nebo automaticky. Přesnost je údajně u obou metod přibližně stejná (při mechanickém třídění se baterie třídí podle váhy, magnetického nebo rentgenového spektra).

Oba třídící postupy vydělují nikl-kadmiové, lithiové a nikl-lithiové baterie, kterých je dnes většina (přes 80 %). Tu a tam se ještě prý separují baterie obsahující rtuť – nicméně procento rtuti obsažené v bateriích je nízké, a proto se jím recyklující společnosti někdy ani nezabývají.

Ale tím to nekončí. Ještě je třeba brát v potaz chemické procesy, které se v bateriích odehrávají, díky kterým mají baterie rozdílné chemické složení při koupi a na konci své životnosti. Poměrně velké množství sebraných použitých baterií není zcela vybité a je nutno brát v úvahu také oxidaci kovu (například nikl-kadmiové baterie se skládají hlavně z hydroxidů niklu a kadmia). Před recyklací je navíc třeba odstranit zbytky plastových obalů (baterie v „balíčcích“ u přenosných počítačů). Z toho jasně vyplývá, že

jednotný recyklační proces pro baterie neexistuje.

Baterie se recyklují tepelně a hydrometalurgicky.

Tepelné (pyrometalurgické) procesy zahrnují zpracování v elektrických obloukových pecích, které se používá pro baterie s nízkým obsahem rtuti; železo a mangan se přemění na železo-manganovou slitinu pro ocelářský průmysl. Zinek se znovu získává po sublimaci ve formě oxidu a dále se zpracovává. Používají se rovněž oxido-redukční pece, sublimační pece (pro baterie s vysokým obsahem rtuti a nikl-kadmiové baterie), pyrolýza pro nikl-kovové a lithiové baterie nebo se baterie přidávají do vysokých pecí. Docela věda, že?

Hydrometalurgický proces zahajuje drčení. Pak oddělení kovů, papíru a plastů, přičemž vznikne tzv. „černá hmota“, která obsahuje uhlík, mangan a oxidy zinku. Ta se používá pro další zpracování kyselinovou cestou podobným postupem, jaký se používá pro zpracování manganových nebo zinkových rud.

Lithiové baterie se rozebírají ve speciálně uzpůsobeném prostředí, aby se zabránilo výbuchu. Obsahují velmi nebezpečné elektrolyty, které vyžadují specifické zacházení.

PYROMETALURGIE

(hutnické zpracování baterií za vysokých teplot bez předchozí mechanické úpravy)

z 1 tuny baterií získáme

237 kg ZnO prášku

363 kg Fe, Mn, Ni slitiny

57 kg Mn koncentráty

(AFE VALDI, Francie)

HYDROMETALURGIE

(loužení jemnozrnné černé hmoty po předchozím drčení a separaci kovů, plasty a papíru)

z 1 tuny baterií získáme

167 kg oceli

210 kg zinku

205 kg manganu

15 kg niklu a mědi

(RECUPYL, Francie)

(Zdroj: internet, www.ecobat.cz,
www.ecocheese.cz, pro KL zpracovala
Monika Kovářová)

Kopidlenský stolní tenis prochází stagnací

Skončila sezóna stolních tenistů, je tedy na místě seznámit čtenáře, jak si vedli místní borci. Do soutěží nasadilo letos Kopidlno čtyři týmy, z toho tři dospělých a jeden mládežnický. Hráli jsme regionální soutěže a alespoň v podzimní části si dělali ambice na postup do kraje. Konkurence v nejvyšší třídě však byla proti. Velmi dobře rozeběhnutá soutěž dostala první trhlínu v utkání s Hořicemi, kde nám nevyšel závěr utkání. Do půlky soutěže přišly další tři prohry (N. Paka, S. Paka, L. Bělohrad) a nečekaná remíza s Nemyčevsi. Po 1. polovině soutěže jsme na šestém místě a vidina postupu je v oblasti sci-fi. Za této situace dochází k avizovanému odchodu Michala Hladíka, který dostal příležitost v Trutnově – Poříčí zahrát si 1. krajskou třídu. Citelně oslabený tým bojuje o udržení v první polovině tabulky. Ani tento cíl není splněn. Áčko končí na 7. místě, když ve druhé polovině soutěže jen třikrát zvítězilo, uhrálo čtyři remízy a čtyřikrát odešli naši borci poraženi. Tíha utkání po odchodu Hladíka (72,2 %) je na Tomáškově (65,43 %) a Procházkovi (59 %). Matuna atakoval hranici 50 % a dosáhl 47,76 %. Honza Kohut se dostal do základu ve druhé polovině soutěže a rovněž překonal hranici 40% úspěšnosti.

Ve druhé třídě regionálního přeboru jsme měli také své zastoupení. Umístění na desátém místě v soutěži znamená záchranu, ale... Pouhé čtyři výhry v celé soutěži a k nim dva nerozhodné zápasy je výsledek, který nutí k zamyšlení. A co hůř, série deseti porážek v řadě ve druhé polovině soutěže, když po odchodu Hladíka doplnil soupisku áčka Kohut a nemohl startovat ze béčko. Vše vyvrcholilo porážkou v posledním kole od Žlunic, kterým jsme darovali jedinou výhru v soutěži. Že neměla rezerva Kopidlno sestupové starosti, můžeme děkovat pouze tomu, že tu byly dva týmy, a to již jmenované Žlunice a Veliš, které byly odsouzeny k sestupu již od začátku soutěže. Naše rezerva ale byla zvyklá na vyšší pozice. Tentokrát na deváté místo chybělo propastných deset bodů! A nebýt Milana Pekárka (73,5 % úspěšnosti), mohlo být ještě hůř. V první polovině soutěže hrající Kohut uhrál necelých 60 %. Několik utkání odehrál Josef Palička s úspěšností téměř 43 %. Ostatní hráči se nedostali ani na 30 %. Miloslav Novák 28,4 %, Brodský 17 %, Hejdrých 14,3 %. U posledně jmenovaného jde o nováčkovskou daň, vrátil se ke stolnímu tenisu po několika letech absence.

Navíc si Hejdrých své uhrál za céčko, kde měl být v základu s cílem rozehrát se v této sezóně tak, aby pro příští rok mohl být platným hráčem ve vyšších soutěžích. Z tohoto pohledu se naše představy naplnily. Adam (72,22 %) se zařadil v této třídě do TOP 10 nejlepších hráčů spolu s Urbaníkem (67,65 %). V těsném závěsu za nimi je Alois Machačny (66,15 %), a protože své si uhrál i Alexandr Petr (46 %), bylo výsledkem 2. místo v dlouhodobé soutěži. Před námi skončilo pouze jičínské děčko, které neztratilo v soutěži ani bod. Minimálně tři borci Jičína měli zkušenosti s nejvyšší regionální soutěží a na výsledku to bylo znát. V nástavbě o konečné umístění se naše céčko utkalo v Radimi s místním céčkem, které ve skupině A čtvrté třídy (naši hráli ve skupině B) skončilo rovněž na druhém místě. V tomto souboji „druhých“ naši zvítězili a celkově se umístili na třetím místě ve čtvrté regionální třídě. Oproti loňskému devátému místu je to významný posun vzhůru. Zásluhu na tomto umístění má také Milan Pekárek, který vypomohl v šesti utkáních a neokusil hořkost porážky, když sehrál dvacet čtyři vítězných dvouher a je jediným hráčem v této třídě se 100% úspěšností. Kladem je i zařazení mladých hráčů do týmu (Lukáš Novák, Pelant, Myška), Lukáš si připsal mezi dospělými první výhru, která by mohla být povzbuzením

pro časy příští. Jiří Machula nastoupil k jedinému zápasu (bez úspěchu) a po zbytek sezóny absentoval. Věřme, že v příští sezóně počet startů navýší a naváže na celkem úspěšnou loňskou sezónu.

V mládežnických kategoriích jsme obsadili soutěž dorostu. Základ týmu tvořili Lukáš Novák a Petr Pelant. V několika utkáních nastoupili ještě Pavel Myška a Vláda Ulrych. V dlouhodobé části naši dlouho drželi čtvrtou příčku, znamenající účast v play-off o 1.–4. místo. V konečném účtování je o skóre a vzájemný zápas předstihly Hořice. Naši hráli ve skupině o 5.–8. místo. Závěrečný turnaj je však nezastihl v nejlepší pohodě. Porážky od Veliše, a hlavně od Butovse se nečekaly. Jediné vítězství s Úbislavicemi znamená pokles o dvě příčky v konečném účtování. Sedmé místo trochu mrzí. Tým v tomto složení měl hrát o čtvrtou, resp. pátou příčku.

Co říci závěrem? Kopidlenský stolní tenis prochází obdobím stagnace. Hráčů ubývá a stěží se odehrávají utkání. Hovoří se o rozpuštění třetího družstva mužů. Z mého pohledu by to byla škoda. Tento tým předvedl letos dobré výkony a z našich družstev se umístil nejlépe. Cílem pro nadcházející období je udržet družstva A a B ve svých třídách a družstvo

C využít pro nejlepší mládežníky, kteří by okusili soutěže dospělých. Minimálně Lukáš Novák by si to zasloužil. Je dobře, že se v oddíle našel člověk, který se chce věnovat práci s mládeží. Přejme Mirkovi Urbaníkovi hodně zdaru v této činnosti a pevné nervy. Jen pro zajímavost ještě k situaci v regionu. Jičínsko patří mezi regiony, kde se stolnímu tenisu daří. Regionální svaz řídí soutěže pro 56 týmů dospělých a 26 mládežnických, což je pořádná porce zápasů! Mimo regionální soutěže hrají družstva krajské přebory, divizi a 3. ligu. Jediné ženské družstvo v regionu mají v Železnici. V tomto ročníku hrálo divizi a umístilo se na skvělém třetím místě. Kvalifikace o postup do ligy tentokrát nevyšla, tak třeba někdy příště. Třetí ligu hrál Jičín, soutěž neudržel a sestupuje do divize. Podobný osud čeká Valdice, které opouštějí divizi a budou hrát spolu s Novou Pakou a Jičínem B krajský přebor 1. třídy. Krajský přebor 2. třídy hráli muži Nemyčevse, Hořic a Nové Paky B. Rezerva Nové Paky soutěž opouští a bude v nejvyšší regionální soutěži bojovat o návrat zpět. Sečteme-li všechny týmy našeho regionu, dojdeme k úctyhodnému číslu 66 družstev dospělých a 26 mládežnických družstev.

Jiří Machula

PRODEJ PARCEL

PRO RODINNÉ DOMY V KOPIDLNĚ

Cena parcel

400 Kč/m²

+ DPH

Ordinace praktického a zubního lékaře

Základní a mateřská škola Střední škola

Sportovní hala a venkovní sportoviště

Restaurace

Obchody

Pošta

Kulturní a vzdělávací centrum KVC

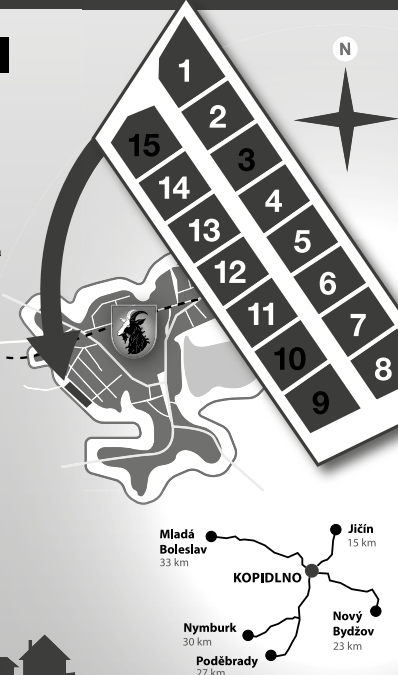
Čerpací stanice PHM

Veřejná knihovna

Autobusové spojení

Internet

Železniční nádraží

Číslo	Velikost
1	1040 m ²
2	833 m ²
3	prodáno
4	833 m ²
5	834 m ²
6	834 m ²
7	834 m ²
8	913 m ²
9	prodáno
10	prodáno
11	858 m ²
12	859 m ²
13	859 m ²
14	858 m ²
15	prodáno

www.kopidlno.cz | tel.: 493 655 698 | mob.: 602 718 873

Kopicup 2014 pro Sloupno

První máj, lásky čas, a my tradičně holdovali kopání do míčů na 32. ročníku nohejbalového turnaje trojic na víceúčelovém sportovním hřišti v Kopidlně.

V letošním klání se utkalo 11 družstev za podpory města a místní organizace ČSSD. Celé utkání zpestřily malé mažoretky a roztleskávačky Stella Nový Bydžov pod vedením Renaty Chaloupské, nad jejichž výkony se mnohdy tajil dech.

Do finální čtyřky postoupila družstva Sloupno, STS Chvojkovice-Brod, Jičín Z a Akord. Toto pořadí nakonec předznamenalo i vyvrcholení turnaje,

když ve finále zdolalo Sloupno naše bohatýry z STS Chvojkovice-Brod (P. Zajíc, J. Veselý aj. Hejdrych). Ceny všem účastníkům turnaje předala starostka města a předsedkyně MO ČSSD ing. Hana Masáková a ředitel turnaje Roman Novák. Do budoucích let nám vyrůstá nová mladá ambiciózní trojka kopalistů – Adam, Gabo a Miky – a já věřím, že jednou také vystoupí na stupně vítězů, jako se to daří internacionálům z STS Chvojkovice-Brod.

Slunečný den plný sportu a zábavy trochu pokazila dešťová přeháňka, ale i tak odcházeli účastníci i diváci spokojeni. (rom)

Sportovní klub HC Žralok Pševs: hokejisty spojuje nadšení ze hry

Rok 1997. Horní řada zleva: Runčík Petr, Jansta Martin, Vlček František, Mlázovský Roman, Runčík Tomáš, Kučera Martin, Hladík Pavel. Prostřední řada zleva: Kutmon Zdeněk, Jansta Tomáš, Skřivánek Václav, Hrdý Stanislav, Kořínek Daniel, Bernard Bohuslav. Dole: Otava Marián.

Rok 2014. Zleva: Brožíček Martin, Jansta Martin, Kosina Ladislav, Hladík Pavel, Otava Marián, Mikolášek Tomáš, Slavík Michal, Ulrich Michal, Bouša Tomáš, Vlček František, Řeháček Tomáš, Plíšek Roman, Hladík Pavel, Kraus Josef.

Hokej byl odjakživa součástí života každého vesnického kluka. Když zamrzl rybník, tak nastalo období velkých zápasů, rozmáchaných tepláků a neustálého vyhrnování ledu. Bylo tomu tak i ve Pševsi, kde bylo zvykem hrát hokej na nevelké ploše hasičské nádrže. V roce 1997 vznikl nápad místních „hokejistů“ založit si svůj sportovní tým HC Žralok Pševs. Přírodní ledovou plochu místní vyměnili za zimní stadion a začala tak hokejová éra, která trvá dodnes. Zakladateli této aktivity bylo několik občanů Pševse, kteří ve jménu tohoto klubu pořádali v místní hospodě i tzv. „žraločí plesy“, které se těšily velké účasti. Během let se činnost tohoto zájmového sdružení upevnila a rozrostla o další nové členy, kteří, ač nejsou občany Pševse, jsou nedílnou

součástí tohoto týmu. V současnosti má hokejový tým kolem patnácti členů a je složen z několika generací hráčů. Potkávají se zde otcové, synové a věkový rozdíl mezi hráči činí až čtyřicet let.

Tým pořádá v každém roce kolem dvaceti hokejových zápasů, při kterých dochází k setkávání občanů nejen Pševse, ale i blízkého okolí. Je pravdou, že nebyť rovnocenně kvalitních hokejových týmů, jako jsou Cholenice, Běchary a další, bylo by konání zápasů značně omezeno. Hokejové zápasy probíhají na zimním stadionu v Jičíně. Začínají v listopadu a končí v březnu následujícího roku, tato aktivita trvá téměř pět měsíců. Tým má své vlastní modrožluté dresy a snaží se tak neformálním způsobem reprezentovat svou obec. Za dobu fungování HC

Žralok se zápasů zúčastnily týmy Agrostroje Jičín, Continental Jičín, Cholenice, Rakov, České dráhy Jičín, Běchary a další.

Každým rokem se v měsíci srpnu koná na kynologickém cvičišti společenská akce „Sousedské posezení“. Tato akce je věnována především dětem. Členové HC Žralok Pševs organizují tuto akci, zajišťují soutěže pro děti, občerstvení a ve spolupráci s osadním výborem ve Pševsi připraví hezké odpoledne a večer pro děti i dospělé.

Všichni hráči vědí, že z nich žádní hokejoví mistři nebudou, všechny spojuje radost z pohybu a nadšení ze hry, od kterých je neodradí věk ani nadbytečná kila.

Pavel Hladík

Kopidlenské slavnosti

sraz rodáků a přátel města Kopidlna

Program oslav

20. / **21.** / 22.6. / 2014

20. 6. 2014

Místní sokolovna Kopidlna

17:00 Divadelní představení žáků ZŠ Kopidlna pod vedením Ilony Pluhařové

Hlavní program oslav

21. 6. 2014

Místní sokolovna Kopidlna:

10:00 Přivítání rodáků a přátel města starostkou Kopidlna Ing. Hanou Masákovou

Doprovodný program v podání žáků ZŠ Kopidlna

Promítání časosběrného dokumentu z historie města Kopidlna

Program slavností na náměstí:

11:00 Dechová hudba Javorka z Lázní Bělohrad

11:00 Loutkové divadlo Martínek Libáň uvádí pohádku „Skákavá princezna“

13:00 Zahájení slavností

13:30 Křest knihy o Kopidlnu, kterého se ujme Zdeněk Svěrák, páni Kopidlanští a Jan Řehounek

14:00 Koncert kapely „Brnkačka“ společně se Zdeňkem Svěrákem

15:00 Koncert Jiřího Helekal

15:00 MěÚ Kopidlna - Šachová simultánka

16:00 Vystoupení tanečního kroužku K - klubu Jičín

16:30 Aerobik club Jičín STEP TEAMS, sportovní aerobik, pódiové skladby (Gejši a Košík plný ovoce)

17:00 Soutěž v pojídání párků s medvídkem

18:00 ABBA Revival

19:00 Koncert Petry Janů

20:00 Holiday express

22:00 Slavnostní ohňostrojek

22:30 Večerní zábava

01:00 Ukončení slavností

Dny otevřených dveří:

10:00 – 16:00

ZŠ a MŠ Kopidlna, Víceúčelová sportovní hala Kopidlna, Městský úřad Kopidlna, Kulturní a vzdělávací centrum Kopidlna a knihovna Kopidlna, Hasičská zbrojnice, Střední škola zahradnická Kopidlna- zámecký park a historický skleník.

Hřbitov Kopidlna

15:30

Položení květin na hrob a vzpomínka na F. M. Hilmaru

Kulturní a vzdělávací centrum Kopidlna

15:00

Setkání s malíčkou Radkou Kuželovou

Kostel sv. Jakuba Většího

17:00

Varhanní koncert

22. 6. 2014

FK Kopidlna

Fotbalový turnaj

10:00 Fotbalový turnaj mládeže

15:00 FK Kopidlna – AC Sparta Praha ženy

Exhibiční utkání

Program pro děti:

13:00 Dělníčky klubu Montessori

15:00 – 17:00 Kulísková herna

Ukázky dobových feselel

Víceúčelová sportovní hala Kopidlna

21. 6. 2014

14:00 – 15:30

Při Kopidlenských slavnostech bude probíhat ve víceúčelové sportovní hale Kopidlna vystoupení zumb, aerobik klubu Jičín STEP TEAMS, vystoupení kroužku K- klubu Jičín.

Moderátor: Vojta Bernatský

• Zdeněk Svěrák

• Petra Janů

• Jiří Helekal

• ABBA Revival

• Holiday express

Akci podpořili: Perseus a.s., Běchary / Restaurace Bufáček - Věra Prekslová

Děti do 15 let věku, celodenní vstupné ve výši 20 Kč, s omezením do 1 m výšky bez vstupného. Dospělí/seniori/studenti, celodenní vstupné ve výši 50 Kč.

více informací na:
<http://kvc.kopidlna.cz>